

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2018/843

2018 m. gegužės 30 d.

kuria iš dalies keičiama Direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos ir iš dalies keičiamos direktyvos 2009/138/EB ir 2013/36/ES

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 ⁽⁴⁾ yra pagrindinė teisinė priemonė, kuria užkertamas kelias Sąjungos finansų sistemos naudojimui pinigų plovimui ir teroristų finansavimui. Toje direktyvoje, kurios perkėlimo į nacionalinę teisę terminas buvo 2017 m. birželio 26 d., nustatoma efektyvi ir išsami teisinė sistema, skirta lėšų ar turto kaupimo terorizmo tikslams problemai spręsti reikalaujant, kad valstybės narės atpažintų, suprastų ir mažintų pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką;
- (2) paskutiniai teroristų išpuoliai atskleidė naujas tendencijas, ypač kalbant apie būdus, kuriais teroristų grupuotės finansuoja ir atlieka savo operacijas. Kaip alternatyvios finansų sistemos vis labiau populiarėja tam tikros šiuolaikinių technologijų paslaugos; kadangi jos nepatenka į Sąjungos teisės taikymo sritį arba joms taikomos teisinių reikalavimų išimties, o tai negalėtų toliau būti pagrįsta. Norint neatsilikti nuo naujų tendencijų, reikėtų imtis tolesnių priemonių didesniai finansinių sandorių, bendrovių ir kitų juridinių asmenų bei patikos fondų ir juridinių struktūrų, turinčių panašią į patikos fondų struktūrą arba funkcijas (toliau – panašios juridinės struktūros), skaidrumui užtikrinti pagal Sąjungoje taikomas prevencinės teisinės sistemos nuostatas, siekiant gerinti esamą prevencinę sistemą ir veiksmingiau kovoti su teroristų finansavimu. Svarbu pažymėti, kad taikomos priemonės turėtų būti proporcingos atitinkamai rizikai;
- (3) Jungtinės Tautos (JT), Interpolas ir Europolas praneša apie vis didesnę organizuoto nusikalstamumo ir terorizmo supanašėjimą. Organizuoto nusikalstamumo ir terorizmo sąsaja ir ryšiai tarp nusikaltėlių ir teroristų grupuočių kelia vis didesnę grėsmę saugumui Sąjungoje. Finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencija yra neatsiejama bet kokios kovos su ta grėsme strategijos dalis;

⁽¹⁾ OL C 459, 2016 12 9, p. 3.

⁽²⁾ OL C 34, 2017 2 2, p. 121.

⁽³⁾ 2018 m. balandžio 19 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2018 m. gegužės 14 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL L 141, 2015 6 5, p. 73).

- (4) nors valstybės narės pastaraisiais metais padarė didelę pažangą tvirtindamos ir įgyvendindamos Finansinių veiksmų darbo grupės (FATF) standartus ir remdamos Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos veiklą skaidrumo srityje, akivaizdžiai būtina dar labiau padidinti bendrą Sąjungos ekonominės ir finansinės aplinkos skaidrumą. Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencija gali būti veiksminga tik užtikrinus aplinką, nepalankią nusikaltėliams, kurie pasinaudodami neskaidriomis struktūromis ieško prieglobsčio savo lėšoms. Sąjungos finansų sistemos vientisumas priklauso nuo bendrovių ir kitų juridinių asmenų, patikos fondų bei panašių juridinių struktūrų skaidrumo. Šia direktyva siekiama ne tik aptikti ir tirti pinigų plovimo atvejus, bet ir užkirsti jiems kelią. Skaidrumo didinimas gali turėti stiprų atgrasomąjį poveikį;
- (5) nors Direktyvos (ES) 2015/849 tikslai turėtų būti toliau įgyvendinami ir bet kokie jos pakeitimai turėtų derėti su Sąjungos veikla, vykdoma kovos su terorizmu ir teroristų finansavimo srityje, tokie pakeitimai turėtų būti atliekami tinkamai atsižvelgiant į pagrindinę teisę į asmens duomenų apsaugą ir proporcingumo principo laikymąsi ir taikymą. Komisijos komunikate Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Europos saugumo darbotvarkė“ nurodytas veiksmingesnių ir išsamesnių priemonių prieš teroristų finansavimą poreikis ir pabrėžta, kad įsiskverbimas į finansų rinkas sudaro sąlygas terorizmo finansavimui. 2015 m. gruodžio 17–18 d. Europos Tarybos išvadose irgi pabrėžtas poreikis visose srityse skubiai imtis tolesnių priemonių prieš terorizmo finansavimą;
- (6) Komisijos komunikate Europos Parlamentui ir Tarybai „Kovos su teroristų finansavimu stiprinimo veiksmų planas“ akcentuojamas poreikis prisitaikyti prie naujų grėsmių ir atitinkamai iš dalies pakeisti Direktyvą (ES) 2015/849;
- (7) Sąjungos priemonės taip pat turėtų tiksliai atspindėti tarptautinio lygmens pokyčius ir išipareigojimus. Todėl turėtų būti atsižvelgta į JT Saugumo Tarybos (toliau – JT ST) rezoliuciją 2195 (2014) dėl grėsmių tarptautinei taikai ir saugumui bei į JT ST rezoliucijas 2199 (2015) ir 2253 (2015) dėl teroristinių išpuolių keliamos grėsmės tarptautinei taikai ir saugumui. Tose JT ST rezoliucijose kalbama atitinkamai apie terorizmo ir tarptautinio organizuoto nusikalstamumo ryšius, apie teroristų grupuočių prieigos prie tarptautinių finansų įstaigų prevenciją ir apie sankcijų sistemos išplėtimą grupei „Irako ir Levanto islamo valstybė“;
- (8) virtualiųjų valiutų ir dekretinių valiutų (t. y. teisėta mokėjimo priemone paskelbtų šalies monetų ir banknotų bei elektroninių pinigų, kurie jų emisijos valstybėje pripažįstami kaip atsiskaitymo priemonė) konvertavimu užsiimančių paslaugų teikėjams ir depozicinės piniginės paslaugos teikėjams netaikomas Sąjungos įpareigojimas atskleisti įtartinos veiklos. Taigi teroristų grupuotės turi galimybę pervesti pinigus į Sąjungos finansų sistemą arba virtualiųjų valiutų tinkluose maskuodami pervedimus arba pasinaudodami tam tikro laipsnio anonimiškumu tose platformose. Todėl būtina išplėsti Direktyvos (ES) 2015/849 taikymo sritį ir į ją įtraukti virtualiųjų valiutų ir dekretinių valiutų konvertavimo bei depozicinės piniginės paslaugų teikėjus. Kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu tikslais kompetentingos institucijos turėtų galėti per įpareigotuosius subjektus stebėti virtualiųjų valiutų naudojimą. Toks stebėjimas būtų subalansuotas ir proporcingas metodas, išsaugantis techninę pažangą ir aukšto lygio skaidrumą, pasiektą alternatyvaus finansavimo ir socialinio verslumo srityje;
- (9) Virtualiųjų valiutų anonimiškumas sudaro galimybes jomis nederamai naudotis nusikalstamais tikslais. Virtualiųjų valiutų ir dekretinių valiutų konvertavimo paslaugų teikėjų ir depozicinės piniginės paslaugos teikėjų įtrauktis iki galo neišspręs sandorių virtualiąja valiuta anonimiškumo klausimo, nes didelė virtualiųjų valiutų aplinkos dalis išliks anonimiška, kadangi naudotojai gali sudaryti sandorius ir be tokių paslaugų teikėjų. Kovodami su anonimiškumo keliamą rizika nacionaliniai finansinės žvalgybos padaliniai (FŽP) turėtų turėti galimybę gauti informaciją, kuria remiantis galima susieti virtualiosios valiutos adresą su virtualiosios valiutos savininko tapatybe. Be to, reikėtų toliau analizuoti galimybę leisti naudotojams pateikti savanorišką pranešimą paskirtosioms institucijoms;

- (10) virtualiosios valiutos neturėtų būti painiojamos su elektroniniais pinigais, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/110/EB ⁽¹⁾ 2 straipsnio 2 punkte, su platesne sąvoka „lėšos“, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/2366 ⁽²⁾ 4 straipsnio 25 punkte, su priemonėmis, kurioms taikomos Direktyvos (ES) 2015/2366 3 straipsnio k ir l punktuose nustatytos išimtys, esančia pinigine verte, taip pat su tik konkrečioje žaidimo aplinkoje galimomis naudoti žaidimo valiutomis. Nors virtualiosios valiutos gali dažnai būti naudojamos kaip mokėjimo priemonė, jos galėtų taip pat būti naudojamos kitiems tikslams bei platesniu mastu, pavyzdžiui, kaip mainų ar investavimo priemonės, vertės išsaugojimo produktai arba internetiniuose lošimo namuose naudojamos priemonės. Šios direktyvos tikslas – apimti visus galimus virtualiųjų valiutų naudojimo atvejus;
- (11) vietinės valiutos, taip pat dar vadinamos papildomomis valiutomis, kurios naudojamos labai ribotuose tinkluose (pavyzdžiui, viename mieste ar regione) ir turi labai mažai naudotojų, neturėtų būti laikomos virtualiosiomis valiutomis;
- (12) turėtų būti ribojami su didelės rizikos trečiosiomis valstybėmis susiję verslo santykiai ar sandoriai, kai nustatomi dideli atitinkamų trečiųjų valstybių kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu tvarkos trūkumai, išskyrus atvejus, kai taikomos tinkamos papildomos rizikos mažinimo priemonės arba atsakomosios priemonės. Tokiais didelės rizikos ir tokių verslo ryšių ar sandorių atvejais valstybės narės turėtų reikalauti, kad įpareigotieji subjektai taikytų sustiprintas deramo klientų patikrinimo priemones tai rizikai valdyti ir sumažinti. Todėl kiekviena valstybė narė nacionaliniu lygiu nustato sustiprintų deramo tikrinimo priemonių, taikytinų didelės rizikos trečiosioms valstybėms, tipą. Valstybės narės taikant tokius skirtingus metodus atsiranda spragų valdant verslo ryšius, su kuriais susijusios Komisijos nurodytos didelės rizikos trečiosios valstybės. Svarbu padidinti Komisijos parengto didelės rizikos trečiųjų valstybių sąrašo veiksmingumą toms valstybėms taikant Sąjungos lygmeniu suderintą tvarką. Tas suderintas metodas turėtų būti pirmiausia nukreiptas į sustiprintas deramo klientų tikrinimo priemones, jei jos dar nėra privalomos pagal nacionalinę teisę. Atsižvelgiant į tarptautinius įsipareigojimus, valstybės narės turėtų būti leista, prireikus, reikalauti įpareigotųjų subjektų greta sustiprintų deramo klientų tikrinimo priemonių taikyti papildomas rizikos mažinimo priemones, vadovaujantis rizika grindžiamu metodu ir atsižvelgiant į konkrečias verslo santykių arba sandorių aplinkybes. Pinigų plovimo prevencijos ir kovos su teroristų finansavimu įgaliojimus turinčios tarptautinės organizacijos ir standartus nustatančios institucijos gali paraginti taikyti tinkamas atsakomąsias priemones tarptautinei finansų sistemai apsaugoti nuo esamos didelės pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizikos, kurią skleidžia tam tikros valstybės. Be to, valstybės narės turėtų reikalauti įpareigotųjų subjektų taikyti papildomas riziką mažinančias priemones didelės rizikos trečiosioms valstybėms, kurias nustatė Komisija, atsižvelgdamos į raginimus imtis atsakomųjų priemonių ir į rekomendacijas, pavyzdžiui, FATF pateiktus raginimus, taip pat vykdydamos iš tarptautinių susitarimų kylančias pareigas;
- (13) dėl kintančio pinigų plovimo ir teroristų finansavimo grėsmių ir jų galimo poveikio pobūdžio Sąjunga turėtų laikytis integruotos nacionalinių kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistemų derinimo su Sąjungos lygmens reikalavimais strategijos, atsižvelgdama į tų nacionalinių sistemų veiksmingumo vertinimą. Kad būtų galima stebėti teisingą Sąjungos reikalavimų perkėlimą į nacionalines kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistemas, veiksmingą tų reikalavimų įgyvendinimą ir tų sistemų pajėgumą sukurti stiprią prevencinę sistemą, Komisija savo vertinimą turėtų grįžti nacionalinėmis kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistemomis, ir tai neturėtų daryti poveikio pinigų plovimo prevencijos ir kovos su teroristų finansavimu srityje kompetentingų tarptautinių organizacijų ir standartų kūrėjų (tokių kaip FATF arba Kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu priemonių įvertinimo ekspertų komitetas) atliekamam vertinimui;
- (14) bendros paskirties išankstinio mokėjimo kortelės gali būti naudojamos teisėtais būdais ir prisideda prie socialinės ir finansinės įtraukties. Tačiau anonimiškas išankstinio mokėjimo kortelės lengva panaudoti teroristų išpuoliams ir jų veiklos organizavimui finansuoti. Todėl be galo svarbu sutrukdyti teroristams naudotis šiais jų operacijų finansavimo būdais toliau mažinant ribines vertes ir didžiausias sumas, kurių nevirsijus įpareigotiesiems subjektams leidžiama netaikyti tam tikrų deramo klientų tikrinimo priemonių, numatytų Direktyvoje (ES) 2015/849. Todėl,

⁽¹⁾ 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros, iš dalies keičianti Direktyvas 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 2000/46/EB (OL L 267, 2009 10 10, p. 7).

⁽²⁾ 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (OL L 337, 2015 12 23, p. 35).

deramai atsižvelgus į klientų poreikį naudoti bendros paskirties išankstinio mokėjimo priemonės ir nedraudžiant tokių priemonių naudojimo socialinei ir finansinei įtraukčiai skatinti, labai svarbu sumažinti dabartinės ribas, nustatytas anonimiškoms bendros paskirties išankstinio mokėjimo kortelėms, ir nustatyti kliento tapatybę, kai nuotolinio mokėjimo operacijų metu sandorio suma viršija 50 EUR;

- (15) Sąjungoje išduotų anoniminių išankstinio mokėjimo kortelių naudojimas iš esmės apsiriboja tik Sąjungos teritorija, bet tai ne visada taikytina panašioms kortelėms, išduotoms trečiosiose valstybėse. Todėl svarbu užtikrinti, kad už Sąjungos ribų išduotas anoniminės išankstinio mokėjimo kortelės būtų galima naudoti Sąjungos viduje tik tuo atveju, jei jas galima laikyti atitinkančiomis reikalavimus, lygiaverčius nustatytiems Sąjungos teisėje. Ta taisyklė turėtų visiškai atitikti Sąjungos prievoles dėl tarptautinės prekybos, ypač Bendrojo susitarimo dėl prekybos paslaugomis nuostatas;
- (16) FŽP atlieka svarbų vaidmenį nustatant teroristų tinklų finansines operacijas (ypač tarpvalstybines) ir aptinkant jų finansinius rėmėjus. Finansinė žvalgyba gali būti itin naudinga siekiant atskleisti pagalbą teroristiniams nusikaltimams ir teroristinių organizacijų tinklus bei sistemas. Kadangi nėra privalomų tarptautinių standartų, išlieka dideli FŽP funkcijų, kompetencijos ir galių skirtumai. Valstybės narės turėtų stengtis užtikrinti efektyvesnę ir labiau suderintą su terorizmu susijusių finansinių tyrimų (įskaitant susijusių su netinkamu virtualiųjų valiutų naudojimu) strategiją. Tačiau dabartiniai skirtumai neturėtų paveikti FŽP veiklos, ypač gebėjimo rengti prevencines analizes remiant visas už žvalgybinę, tiriamąją ir teisminę veiklą atsakingas valdžios institucijas bei tarptautinį bendradarbiavimą. Vykdydami savo užduotis FŽP turėtų turėti galimybę gauti informaciją ir be kliūčių ją keistis, įskaitant tinkamą bendradarbiavimą su teisėsaugos institucijomis. Visais įtariamų nusikaltimų atvejais ir ypač bylose dėl terorizmo finansavimo informacija turi būti teikiama tiesiogiai, greitai ir be nederamos gaisiaties. Taigi itin svarbu toliau stiprinti FŽP veiksmingumą ir efektyvumą, aiškiau nustatant FŽP galias ir tarpusavio bendradarbiavimą;
- (17) FŽP turėtų turėti galimybę iš bet kokio įpareigotojo subjekto gauti visą su savo veikla susijusią reikiamą informaciją. Nesuvaržyta prieiga prie informacijos be galo svarbi užtikrinant, kad būtų galima tinkamai atsekti pinigų srautus ir ankstyvame etape aptikti nelegalius tinklus ir srautus. Kai FŽP prireikia papildomos informacijos iš įpareigotųjų subjektų įtarimo dėl pinigų plovimo ar teroristų finansavimo pagrindu, tokių veiksmų gali sukelti ne tik anksčiau FŽP gautas pranešimas apie įtartiną sandorį, bet ir kitos priemonės (pavyzdžiui, FŽP atlikta analizė, kompetentingų institucijų suteikta žvalgybinė informacija ar kito FŽP turima informacija). Taigi FŽP vykdydami savo užduotis turėtų turėti galimybę gauti informaciją iš bet kokio įpareigotojo subjekto (net ir negavę jokio išankstinio pranešimo). Tačiau tai nereiškia, kad atlikdami analizę FŽP gali teikti neapibrėžtus prašymus įpareigotiesiems subjektams, – prašymai suteikti informacijos turi būti paremti tinkamai nustatytomis sąlygomis. FŽP taip pat derėtų turėti galimybę gauti tokią informaciją kito Sąjungos FŽP pateikto prašymo pagrindu ir keistis informacija su prašymą pateikusių FŽP;
- (18) FŽP tikslas – rinkti ir analizuoti informaciją, kurią jie gauna siekdami kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu bei tokios veiklos prevencijos tikslais nustatyti ryšį tarp įtartinų sandorių ir susijusios nusikalstamos veiklos, taip pat pateikti savo analizės rezultatus ir papildomą informaciją kompetentingoms institucijoms, kai yra pagrindo įtarimams dėl pinigų plovimo, su juo susijusių pirminių nusikaltimų arba teroristų finansavimo. FŽP neturėtų susilaikyti nuo keitimosi informacija arba atsisakyti keistis informacija su kitu FŽP savo iniciatyva arba gavęs prašymą remdamasis tokiomis priežastimis kaip susijusio pirminio nusikaltimo nenurodymas, nacionalinės baudžiamosios teisės aktų ypatumai ir susijusių pirminių nusikaltimų apibrėžčių skirtumai ar nuorodos į konkrečius susijusius pirminius nusikaltimus nebuvimas. Kad būtų veiksmingai vykdomos informacijos platinimo funkcijos, FŽP atitinkamai turėtų suteikti savo išankstinį sutikimą kitam FŽP perduoti informaciją kompetentingoms institucijoms neatsižvelgiant į tai, koks galimo susijusio pirminio nusikaltimo tipas. FŽP pranešė apie keitimosi informacija sunkumus dėl nevienodų tam tikrų pirminių nusikaltimų, pavyzdžiui, mokestinių nusikaltimų, apibrėžčių nacionalinėje teisėje, kurios nėra suderintos Sąjungos teisėje. Tokie skirtumai neturėtų varžyti keitimosi informacija tarpusavyje ir jos platinimo kompetentingoms institucijoms bei tos informacijos naudojimo, kaip nustatyta šioje direktyvoje. FŽP turėtų pinigų plovimo, susijusių pirminių nusikaltimų ir teroristų finansavimo klausimais sparčiai, konstruktyviai ir veiksmingai kuo įvairiau tarptautiniu mastu bendradarbiauti su trečiųjų valstybių FŽP, vadovaudamiesi FATF rekomendacijomis ir Egmonto grupės nustatytais informacijos keitimosi tarp finansinės žvalgybos padalinių principais;

- (19) su kredito ir finansų įstaigomis susijusi rizikos ribojimo (toliau – prudencinė) informacija, kaip antai informacija, susijusi su direktorių ir akcininkų kompetentingumu ir tinkamumu, vidaus kontrolės mechanizmais, valdymu arba atitikties ir rizikos valdymu, dažnai būtina siekiant kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu tikslais tinkamai prižiūrėti tokių įstaigų veiklą. Taip pat informacija apie kovą su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu yra svarbi atliekant tokių įstaigų prudencinę priežiūrą. Todėl institucijų, atsakingų už kredito ir finansų įstaigų priežiūrą kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu srityje, tarpusavio keitimuisi konfidencialia informacija ir bendradarbiavimui neturėtų kliudyti teisinis netikrumas, kuris gali atsirasti dėl aiškių nuostatų šioje srityje trūkumo. Teisinės sistemos paaiškinimas tuo labiau svarbus tuo, kad prudencinė priežiūra kai kuriais atvejais patikėta ne kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu priežiūros institucijoms, pavyzdžiui, Europos Centriniam Bankui (ECB);
- (20) FŽP ir kitų kompetentingų institucijų pavėluotai gaunama informacija apie banko ir mokėjimo sąskaitų bei banko seifų (ypač anoniminių) savininkų tapatybę kliudo aptikti su terorizmu siejamų lėšų pervedimą. Nacionaliniai duomenys, leidžiantys identifikuoti vienam asmeniui priklausančius banko ir mokėjimų sąskaitas bei banko seifus, nėra apjungti, todėl FŽP ir kitos kompetentingos institucijos negali jų gauti laiku. Taigi itin svarbu visose valstybėse narėse įkurti centralizuotus automatizuotus mechanizmus (tokius kaip registras ar duomenų paieškos sistema), kurie efektyviai padėtų laiku gauti informaciją apie banko ir mokėjimo sąskaitų bei banko seifų savininkus, jų įgaliotinius ir tikruosius savininkus. Taikant prieigos sąlygas tikslinga naudoti iki šiol veikiančius mechanizmus, jei nacionaliniai FŽP gali skubiai gauti jų prašomus nefiltruotus duomenis. Valstybės narės turėtų apsvarstyti galimybę į tokius mechanizmus įtraukti kitą informaciją, jei tai, jų manymu, būtina ir proporcinga siekiant veiksmingiau mažinti pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką. FŽP ir kitos kompetentingos institucijos, išskyrus už baudžiamąjį persekiojimą atsakingas institucijas, turėtų užtikrinti visišką tokių tyrimų ir susijusios informacijos prašymų konfidencialumą;
- (21) gerbiant privatumą ir saugant asmens duomenis, minimalūs duomenys, reikalingi kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimo tyrimams atlikti, turėtų būti laikomi banko ir mokėjimų sąskaitų centralizuotuose automatizuotuose mechanizmuose, tokiuose kaip registrai ar duomenų paieškos sistemos. Valstybės narės, atsižvelgdamos į esamas sistemas ir teises tradicijas, turėtų galėti nustatyti, kokius duomenis naudinga ir proporcinga rinkti, kad būtų galima tinkamai nustatyti tikruosius savininkus. Perkeldamos su tais mechanizmais susijusias nuostatas į nacionalinę teisę valstybės narės turėtų nustatyti saugojimo laikotarpius, lygiaverčius laikotarpiui, kurį turi būti saugomi dokumentai ir informacija, gauti taikant deramo klientų tikrinimo priemones. Remdamosi bendrosiomis teisės nuostatomis valstybės narės turėtų turėti galimybę pratęsti saugojimo laikotarpį, kad nereikėtų prašyti priimti sprendimų kiekvienu konkrečiu atveju. Tas papildomas saugojimo laikotarpis neturėtų viršyti papildomų penkerių metų. Tas laikotarpis neturėtų daryti poveikio nacionalinei teisei, kurioje nustatomi kiti duomenų saugojimo reikalavimai, kad sprendimai galėtų būti priimami kiekvienu konkrečiu atveju, siekiant sudaryti palankesnes sąlygas baudžiamosioms ar administracinėms byloms nagrinėti. Prieiga prie tų mechanizmų turėtų būti suteikiama tik būtinumo žinoti pagrindu;
- (22) tiksli fizinių ir juridinių asmenų atpažintis ir duomenų patvirtinimas itin svarbūs kovojant su pinigų plovimu arba teroristų finansavimu. Naujausia techninė pažanga sandorių ir mokėjimų skaitmeninimo srityje leidžia saugiai atlikti nuotolinę arba elektroninę atpažintį. Į tas atpažinties priemones, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 910/2014 ⁽¹⁾, reikėtų atsižvelgti, ypač paskelbtųjų elektroninės atpažinties schemų ir priemonių, užtikrinančių tarpvalstybinį teisinį pripažinimą, suteikiančių aukšto saugumo lygio įrankius ir lyginamąjį kriterijų, kuriuo remiantis gali būti tikrinami nacionaliniai atpažinties metodai, atveju. Be to, gali būti atsižvelgta į kitus saugius nuotolinės arba elektroninės atpažinties procesus, kuriuos nacionaliniu lygmeniu reglamentavo, pripažino, patvirtino ar priėmė nacionalinė kompetentinga institucija. Kai tinkama, atpažinties procese taip pat turėtų būti atsižvelgta į elektroninių dokumentų ir operacijų patikimumo užtikrinimo pripažinimą, nustatytą Reglamente (ES) Nr. 910/2014. Taikant šią direktyvą turėtų būti atsižvelgiama į technologinio neutralumo principą;

⁽¹⁾ 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 910/2014 dėl elektroninės atpažinties ir elektroninių operacijų patikimumo užtikrinimo paslaugų vidaus rinkoje, kuriuo panaikinama Direktyva 1999/93/EB (OL L 257, 2014 8 28, p. 73).

- (23) siekiant Sąjungoje nustatyti politikoje dalyvaujančius asmenis, valstybės narės turėtų paskelbti sąrašus, kuriuose būtų nurodomos konkrečios pareigos, kurios pagal nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus laikomos svarbiomis viešosiomis pareigomis. Valstybės narės turėtų kiekvienos jų teritorijoje akredituotos tarptautinės organizacijos paprašyti sudaryti asmenų, kurie užima svarbias viešąsias pareigas toje tarptautinėje organizacijoje, sąrašą ir jį nuolat atnaujinti;
- (24) esamų klientų tikrinimo metodas dabartinėje sistemoje remiasi rizika grindžiamu metodu. Tačiau, atsižvelgiant į didesnę su tam tikromis tarpinėmis struktūromis susijusio pinigų plovimo, teroristų finansavimo ir pirminių nusikaltimų riziką, tas metodas gali nepadėti laiku aptikti ir įvertinti rizikos. Todėl svarbu taip pat užtikrinti nuolatinę tam tikrų, aiškiai apibrėžtų jau esamų klientų kategorijų stebėseną;
- (25) šiuo metu valstybės narės privalo užtikrinti, kad jų teritorijoje įsteigtos bendrovės ir kiti juridiniai asmenys gautų ir saugotų tinkamą, tikslią ir aktualią informaciją apie savo tikruosius savininkus. Tikslios ir aktualios informacijos apie tikrąjį savininką poreikis yra esminis veiksnys aptinkant nusikaltėlius, kurie priešingu atveju savo tapatybę galėtų dangstyti įmonės struktūra. Pasauliniu mastu susieta finansų sistema sudaro galimybes lėšų slėpimui ir kilnojimui po visą pasaulį, o pinigų plovėjai ir teroristų finansuotojai bei kiti nusikaltėliai vis labiau išnaudoja tą galimybę;
- (26) reikėtų aiškiau nustatyti konkretų veiksnį, nuo kurio priklauso, kuri valstybė narė atsakinga už informacijos apie patikos fondų ir panašių juridinių struktūrų tikruosius savininkus stebėjimą ir registravimą. Dėl valstybių narių teisės sistemų skirtumų tam tikri patikos fondai ir panašios juridinės struktūros Sąjungoje niekur nėra stebimi ar registruojami. Informacija apie patikos fondų ir panašių juridinių struktūrų tikruosius savininkus registruojama patikos fondų patikėtinių ir asmenų, einančių lygiavertę pareigą panašiose juridinėse struktūrose, įsisteigimo arba buvimo vietos valstybėje. Kad būtų užtikrintas veiksmingas informacijos apie patikos fondų ir panašių juridinių struktūrų tikruosius savininkus stebėjimas ir registravimas, taip pat būtinas valstybių narių tarpusavio bendradarbiavimas. Sujungus valstybių narių registrus, kuriuose įrašoma informacija apie patikos fondų ir panašių juridinių struktūrų tikruosius savininkus, ta informacija taptų prieinama ir būtų išvengta tų pačių patikos fondų ir panašių juridinių struktūrų pakartotinės registracijos Sąjungoje;
- (27) patikos fondams ir panašioms juridinėms struktūroms taikomos priegios prie informacijos apie jų tikruosius savininkus taisyklės turėtų būti pakankamai panašios į atitinkamas taisykles, taikomas bendrovėms ir kitiems juridiniams asmenims. Dėl šiuo metu Sąjungoje egzistuojančių patikos fondų tipų įvairovės ir dar didesnės kitų panašių juridinių struktūrų įvairovės sprendimus dėl to, ar patikos fondas arba panaši juridinė struktūra yra pakankamai panašūs į bendrovės ir kitus juridinius asmenis, turėtų priimti valstybės narės. Tas nuostatas perkeliančiais nacionalinės teisės aktais turėtų būti siekiama užkirsti kelią patikos fondų arba panašių juridinių struktūrų naudojimui pinigų plovimo, teroristų finansavimo arba susijusių pirminių nusikaltimų tikslais;
- (28) atsižvelgiant į patikos fondų ir panašių juridinių struktūrų savybių skirtumus, valstybės narės turėtų turėti galimybę pagal nacionalinę teisę arba duomenų apsaugos taisykles nustatyti patikos fondų ir panašių juridinių struktūrų, kurios nėra pakankamai panašios į bendrovės ir kitus juridinius asmenis, skaidrumo lygį. Susijusi pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizika gali skirtis priklausomai nuo patikos fondo arba panašios juridinės struktūros savybių, o tos rizikos vertinimas ilgainiui gali keistis, pavyzdžiui, dėl vykdomo nacionalinio arba viršvalstybinio rizikos vertinimo. Dėl tos priežasties valstybės narės turėtų turėti galimybę teisės aktuose numatyti platesnę prieigą prie informacijos apie patikos fondų ir panašių juridinių struktūrų tikruosius savininkus, jei tokia prieiga yra būtina ir proporcinga priemonė siekiant teisėto tikslo išvengti finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui. Nustatydamos informacijos apie tokių patikos fondų arba panašių juridinių struktūrų tikruosius savininkus skaidrumo lygį, valstybės narės turėtų deramai apsaugoti asmenų pagrindines teises, visų pirma teisę į privatumą ir asmens duomenų apsaugą. Prieiga prie informacijos apie patikos fondų ir panašių juridinių struktūrų tikruosius savininkus turėtų būti suteikta bet kokiam teisėtą interesą įrodyti galinčiam asmeniui. Prieiga taip pat turėtų būti suteikta bet kuriam asmeniui, pateikusiam prašymą raštu dėl patikos fondo ar panašios juridinės struktūros, tiesiogiai arba netiesiogiai nuosavybės arba ne nuosavybės teise turinčio bet kokios bendrovės ar

kito juridinio asmens, įsteigto ne Sąjungoje, kontrolinį akcijų paketą, be kita ko, per pareikštinių akcijų valdymą, arba kontrolę kitomis priemonėmis. Kriterijai ir sąlygos, kuriais remiantis suteikiama prieiga prie informacijos apie patikos fondų ir panašių juridinių struktūrų tikruosius savininkus, turėtų būti pakankamai tikslūs ir atitikti šios direktyvos tikslus. Valstybės narės turėtų turėti galimybę atmesti raštu pateiktą prašymą, jei yra pagrįstų priežasčių įtarti, kad jis neatitinka šios direktyvos tikslų;

- (29) siekiant užtikrinti teisinį tikrumą ir vienodas veiklos sąlygas, labai svarbu aiškiai nustatyti, kokios Sąjungoje įsteigtos juridinės struktūros turėtų būti laikomos savo funkcijomis arba struktūra panašiomis į patikos fondus. Todėl kiekviena valstybė narė turėtų privalėti nustatyti patikos fondus (jeigu jie pripažįstami pagal nacionalinę teisę) ir panašias juridines struktūras, kurios gali būti įsteigtos pagal tos valstybės nacionalinę teisinę sistemą ar papročius ir kurių struktūra arba funkcijos panašios į patikos fondų, pavyzdžiui, tuo, kad sudaroma galimybė atskirti turtą, kuris priklauso atitinkamai juridiniams ir tikriesiems savininkams, arba nutraukti jo sąsajas. Vėliau valstybės narės turėtų pateikti Komisijai tų patikos fondų ir panašių juridinių struktūrų kategorijas, savybių aprašymus, pavadinimus bei, jei taikytina, teisinį pagrindą, kad ta informacija būtų paskelbta *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir kad kitos valstybės narės galėtų tuos fondus ir struktūras atpažinti. Reikėtų atsižvelgti į tai, kad patikos fondai ir panašios juridinės struktūros įvairiose Sąjungos teritorijose gali turėti skirtingas teises savybes. Tais atvejais, kai patikos fondų arba panašių juridinių struktūrų savybės struktūra arba funkcijomis pakankamai panašios į bendrovių ir kitų juridinių asmenų savybes, paviešinus prieigą prie informacijos apie tikruosius savininkus būtų prisidedama prie kovos su patikos fondų ir panašių juridinių struktūrų netinkamu naudojimu. Panašiai vieša prieiga gali padėti užkirsti kelią netinkamam bendrovių ir kitų juridinių asmenų naudojimui pinigų plovimo ir teroristų finansavimo tikslais;
- (30) vieša prieiga prie informacijos apie tikruosius savininkus taip pat leidžia pilietinei visuomenei, įskaitant žiniasklaidą ir pilietinės visuomenės organizacijas, nuodugniau tikrinti informaciją ir padeda išsaugoti pasitikėjimą verslo sandorių ir finansų sistemos sąžiningumu. Ji gali padėti kovoti su netinkamu bendrovių ir kitų juridinių asmenų bei juridinių struktūrų naudojimu pinigų plovimo arba teroristų finansavimo tikslais (dėl pagalbos tyrimams ir dėl poveikio reputacijai), nes visi, galintys sudaryti sandorius, žino tikrųjų savininkų tapatybę. Be to, vieša prieiga finansų įstaigoms ir valdžios institucijoms (įskaitant trečiųjų valstybių valdžios institucijas), kovojančioms su tokiais nusikaltimais, suteiks didesnes galimybes laiku ir efektyviai gauti informaciją. Prieiga prie tos informacijos taip pat padėtų atlikti pinigų plovimo, susijusių pirminių nusikaltimų ir teroristų finansavimo tyrimus;
- (31) investuotojų ir visos visuomenės pasitikėjimas finansų rinkomis didele dalimi priklauso nuo tikslios informacijos atskleidimo tvarkos, užtikrinančios tikrųjų savininkų ir bendrovių kontrolės struktūrų skaidrumą. Tai ypač taikytina įmonių valdymo sistemoms, kurioms, kaip Sąjungos atveju, būdinga koncentruota nuosavybė. Viena vertus, stambieji investuotojai su didelės apimties teisėmis į balsavimą ir grynųjų pinigų srautus gali paskatinti ilgalaikį augimą ir stabilią veiklą. Tačiau, antra vertus, kontroliuojantys tikrieji savininkai su dideliu balsuotojų bloku gali turėti paskatų įmonės turtą ir galimybes smulkiųjų investuotojų sąskaita nukreipti asmeninei naudai. Potencialus pasitikėjimo finansų rinkomis padidėjimas turėtų būti laikomas teigiamu šalutiniu poveikiu, o ne tikslu padidinti skaidrumą – tikslas yra sukurti aplinką, kurios naudojimas pinigų plovimo ir teroristų finansavimo tikslais būtų mažiau tikėtinas;
- (32) investuotojų ir visuomenės pasitikėjimas finansų rinkomis gerokai priklauso nuo tikslios informacijos atskleidimo tvarkos, užtikrinančios bendrovių ir kitų juridinių asmenų bei tam tikrų tipų patikos fondų ir panašių juridinių struktūrų tikrųjų savininkų ir kontrolės struktūrų skaidrumą. Todėl valstybės narės turėtų sudaryti galimybes pakankamai nuosekliai ir suderintai teikti prieigą prie informacijos apie tikruosius savininkus, nustatydamos aiškias viešos prieigos taisykles, kad tretieji asmenys galėtų visoje Sąjungoje išsiaiškinti, kas yra bendrovių ir kitų juridinių asmenų bei tam tikrų tipų patikos fondų ir panašių juridinių struktūrų tikrieji savininkai;
- (33) taigi valstybės narės turėtų sudaryti galimybes pakankamai nuosekliai ir suderintai teikti prieigą prie informacijos apie tikruosius bendrovių ir kitų juridinių asmenų savininkus centriniuose registruose, kuriuose sukaupta informacija apie tikruosius savininkus, nustatydamos aiškias viešos prieigos taisykles, kad tretieji asmenys galėtų visoje Sąjungoje išsiaiškinti, kas yra bendrovių ir kitų juridinių asmenų tikrieji savininkai. Taip pat labai svarbu sukurti nuoseklią teisinę sistemą, kuria, Sąjungoje įregistravus patikos fondus arba panašias juridines struktūras, būtų užtikrinama geresnė prieiga prie informacijos apie jų tikruosius savininkus. Patikos fondams ir panašioms juridinėms struktūroms taikomos taisyklės dėl prieigos prie informacijos apie jų tikruosius savininkus turėtų būti panašios į atitinkamas taisykles, taikomas bendrovėms ir kitiems juridiniams asmenims;

- (34) tiek bendrovių ir kitų juridinių asmenų, tiek patikos fondų ir panašių juridinių struktūrų atžvilgiu visais atvejais reikia siekti teisingos pusiausvyros (ypač tarp bendrojo viešojo intereso užkirsti kelią pinigų plovimui bei teroristų finansavimui ir duomenų subjektų pagrindinių teisių). Viešai pateikiami duomenys turi būti riboti, aiškiai ir išsamiai apibrėžti bei bendro pobūdžio, siekiant kuo labiau sumažinti potencialią žalą tikriesiems savininkams. Tačiau viešai pateikiama informacija negali stipriai skirtis nuo tuo metu surinktų duomenų. Siekiant sumažinti poveikį teisei į pagarbą jų privačiam gyvenimui apskritai ir ypač jų asmens duomenų apsaugai, ta informacija turėtų iš esmės sietis su bendrovių ir kitų juridinių asmenų bei patikos fondų ir panašių juridinių struktūrų tikrųjų savininkų statusu ir griežtai apsiriboti ekonominės veiklos, kurią vykdo tikrieji savininkai, sfera. Tais atvejais, kai vyresnysis vadovas laikomas tikroju savininku tik *ex officio*, o ne todėl, kad turi nuosavybės dalį arba kitomis priemonėmis vykdo kontrolę, tai turėtų būti aiškiai nurodyta registruose. Informacijos apie tikruosius savininkus atveju valstybės narės gali nustatyti, kad į centrinį registrą turi būti įrašoma informacija apie pilietybę, visų pirma kalbant apie tikruosius savininkus iš kitų valstybių. Siekdama supaprastinti registravimo procedūras ir atsižvelgdama į tai, jog didžioji dauguma tikrųjų savininkų bus centrinį registrą tvarkančios valstybės piliečiai, ta valstybė narė gali daryti prielaidą, kad tikrasis savininkas yra jos pilietis, jei nėra kitokio įrašo;
- (35) sustiprinta visuomenės kontrolė padės išvengti piktnaudžiavimo juridiniais asmenimis ir juridinėmis struktūromis, įskaitant mokesčių vengimą. Todėl labai svarbu, kad informacija apie tikruosius savininkus išliktų pasiekiamą per nacionalinius registrus ir jungtinę registrų sistemą bent penkerius metus nuo tada, kai nebelieka pagrindų registruoti informaciją apie patikos fondo arba panašios juridinės struktūros tikruosius savininkus. Tačiau valstybės narės turėtų turėti galimybę teisės aktais nustatyti informacijos apie tikruosius savininkus tvarkymą, įskaitant asmens duomenis kitiems tikslams, jei toks tvarkymas atitinka viešąjį interesą ir yra būtinas ir proporcingas demokratinės visuomenės teisėtam tikslui siekti;
- (36) be to, proporcingo ir subalansuoto metodo užtikrinimo ir teisės į privatų gyvenimą bei asmens duomenų apsaugos užtikrinimo tikslu valstybės narės turėtų turėti galimybę nustatyti išskirtinėmis aplinkybėmis taikomas išimtis dėl nuostatų, susijusių su registruose esančios informacijos apie tikruosius savininkus atskleidimu ir prieiga prie tokios informacijos, kai ta informacija galėtų sukelti tikrajam savininkui neproporcingą sukčiavimo, pagrobimo, šantažo, turto prievartavimo, priekabiavimo, prievartos ar bauginimo riziką. Valstybės narės taip pat turėtų turėti galimybę reikalauti, kad būtų atliekama registracija internetu, siekiant nustatyti bet kokio asmens, kuris prašo pateikti registre esančią informaciją, tapatybę, taip pat prašyti sumokėti mokesčių už prieigą prie registre esančios informacijos;
- (37) valstybių narių centrinių registrų, kuriuose saugoma informacija apie tikruosius savininkus, sujungimui per Europos centrinę platformą, sukurtą Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/1132 ⁽¹⁾, atlikti reikia derinti skirtingų techninių savybių turinčias nacionalines sistemas. Tai reiškia, kad reikia nustatyti tokias technines priemones ir specifikacijas, kuriomis būtų atsižvelgta į registrų tarpusavio skirtumus. Siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai spręsti tokius techninius ir veiklos klausimus. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁾ 5 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Bet kuriuo atveju valstybių narių dalyvavimas visos sistemos veikime turėtų būti užtikrinamas palaikant reguliarių Komisijos ir valstybių narių atstovų dialogą su sistemos veikimu ir tolesniu jos kūrimu susijusiais klausimais;
- (38) asmens duomenų tvarkymui pagal šią direktyvą taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 ⁽³⁾. Todėl fiziniai asmenys, kurių kaip tikrųjų savininkų asmens duomenys laikomi nacionaliniuose registruose, turėtų būti atitinkamai informuojami. Be to, prieiga turėtų būti suteikta tik prie tokių asmens duomenų, kurie yra atnaujinti ir atitinka realius tikruosius savininkus, o atitinkami savininkai turėtų būti informuoti apie jų teises pagal

⁽¹⁾ 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/1132 dėl tam tikrų bendrovių teisės aspektų (OL L 169, 2017 6 30, p. 46).

⁽²⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

⁽³⁾ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

dabartinę Sąjungos duomenų apsaugos teisės sistemą, nustatytą Reglamente (ES) 2016/679 ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2016/680 ⁽¹⁾, bei toms teisėms įgyvendinti taikomas procedūras. Be to, siekiant užkirsti kelią piktnaudžiavimui registruose saugoma informacija ir siekiant subalansuoti tikrųjų savininkų teises, valstybės narės gali nuspręsti, kad derėtų apsvarstyti galimybę taip pat tikrajam savininkui pateikti informaciją apie prašymą teikiantį asmenį ir to prašymo teisinį pagrindą;

- (39) jei FŽP ir kompetentingų institucijų pranešimas apie neatitikimus pakenktų vykdomam tyrimui, FŽP arba kompetentingos institucijos turėtų atidėti pranešimą apie neatitikimą, kol išnyks pranešimo neteikimo priežastis. Be to, FŽP ir kompetentingos institucijos neturėtų pranešti apie neatitikimą, jei tai pažeistų nacionalinės teisės nuostatas dėl konfidencialumo arba nusikalstamai nutekintų informaciją apie tyrimą (angl. „tipping-off“);
- (40) šia direktyva nedaromas poveikis asmens duomenų, kuriuos tvarko kompetentingos institucijos pagal Direktyvą (ES) 2016/680, apsaugai;
- (41) prieiga prie informacijos ir teisėto intereso apibrėžtis turėtų būti reglamentuojamos valstybės narės, kurioje įsteigtas arba nuolat gyvena patikos fondo patikėtinis arba asmuo, einantis lygiavertės pareigas panašioje juridinėje struktūroje, teisės aktais. Jei patikos fondo patikėtinis arba asmuo, einantis lygiavertės pareigas panašioje juridinėje struktūroje, nėra įsisteigęs ir nuolat negyvena jokioje valstybėje narėje, prieiga prie informacijos ir teisėto intereso apibrėžtis turėtų būti reglamentuojamos valstybės narės, kurioje pagal šios direktyvos nuostatas į registrus įtraukta informacija apie patikos fondo arba panašios juridinės struktūros tikruosius savininkus, teisės aktais;
- (42) valstybės narės teisėtą interesą turėtų apibrėžti (tiek kaip bendrą sąvoką, tiek kaip prieigos prie informacijos apie tikruosius savininkus kriterijų) savo nacionalinėje teisėje. Visų pirma tomis apibrėžtimis teisėto intereso sąvoka neturėtų būti apribojama vien tiems atvejams, kai vyksta administracinės ar teisminės procedūros. Todėl, kai tinkama, jomis turėtų būti sudarytos sąlygos atsižvelgti į prevencinį nevyriausybių organizacijų ir tiriamosios žurnalistikos atstovų darbą kovos su pinigų plovimu, teroristų finansavimu ir susijusiais pirminiais nusikaltimais srityje. Sujungus valstybių narių registrus, kuriuose kaupiama informacija apie tikruosius savininkus, tiek nacionalinė, tiek tarpvalstybinė prieiga prie kiekvienos valstybės narės registro turėtų būti suteikiama remiantis teisėto intereso apibrėžtimi, nustatyta valstybės narės, kurioje pagal šios direktyvos nuostatas į registrus įtraukta informacija apie patikos fondo arba panašios juridinės struktūros tikruosius savininkus, atitinkamoms tos valstybės narės valdžios institucijoms priėmus sprendimą. Valstybių narių registrų, kuriuose kaupiama informacija apie tikruosius savininkus, atžvilgiu valstybės narės taip pat turėtų turėti galimybę nustatyti mechanizmus skundams dėl sprendimų, kuriais suteikiama prieiga prie informacijos apie tikruosius savininkus arba atsisakoma ją suteikti, nagrinėti. Siekiant užtikrinti nuoseklų ir efektyvų registravimą ir informacijos mainus, kiekviena valstybė narė turėtų užtikrinti, kad už registrą, įsteigtą informacijai apie patikos fondų ir kitų panašių juridinių struktūrų tikruosius savininkus registruoti, atsakinga jos institucija bendradarbiautų su savo partnerėmis kitose valstybėse narėse, keisdamosi informacija apie vienos valstybės teisės aktais reglamentuojamus, tačiau kitoje valstybėje narėje administruojamus patikos fondus ir panašias juridines struktūras;
- (43) tarpvalstybiniai korespondentiniai santykiai su trečiųjų valstybių įstaigomis respondentėmis yra nuolatinio ir kartotinio pobūdžio. Todėl valstybės narės, reikalaujančios priimti sustiprintas deramo tikrinimo priemones šiuo konkrečiu klausimu, turėtų atsižvelgti į tai, kad korespondentiniai santykiai neapima vienkartinų operacijų ar paprasčiausio keitimosi pranešimų priemonėmis. Be to, pripažįstant, kad ne visų tarpvalstybinių korespondentinių bankininkystės paslaugų rizikingumas pinigų plovimo ir teroristų finansavimo atžvilgiu yra vienodas, šioje direktyvoje išdėstytų priemonių intensyvumą galima nustatyti taikant rizika grindžiamo metodo principus ir jis nedaro poveikio finansų įstaigos respondentės rizikingumui pinigų plovimo ir teroristų finansavimo aspektu;
- (44) svarbu užtikrinti, kad įpareigotieji subjektai tinkamai laikytųsi kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu taisyklių. Tuo tikslu valstybės narės turėtų sustiprinti vaidmenį viešosios valdžios institucijų, veikiančių kaip kompetentingos institucijos su priskirtomis kovos su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu užduotimis, įskaitant FŽP, valdžios institucijas, kurioms pavesta atlikti pinigų plovimo, susijusių pirminių nusikaltimų ir teroristų

⁽¹⁾ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/680 dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, ir kuriuo panaikinamas Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR (OL L 119, 2016 5 4, p. 89).

finansavimo tyrimą ar baudžiamąjį persekiojimą, nusikalstamu būdu įgyto turto aptikimą ir areštą arba išaldymą ir konfiskavimą, pranešimus apie per sieną gabenamą valiutą ir turėtojo apyvarčiasias (angl. „bearer-negotiable“) priemones gaunančias institucijas, taip pat institucijas, kurioms pavestos priežiūros ar stebėjimo funkcijos siekiant užtikrinti, kad įpareigotieji subjektai laikytųsi nustatytos tvarkos. Valstybės narės turėtų stiprinti kitų susijusių institucijų, įskaitant kovos su korupcija institucijas ir mokesčių administratorius, vaidmenį;

- (45) valstybės narės turėtų užtikrinti veiksmingą ir nešališką visų įpareigotųjų subjektų priežiūrą, kurią, pageidautina, turėtų atlikti viešosios valdžios institucijos per atskirą ir nepriklausomą nacionalinę reguliavimo arba priežiūros instituciją;
- (46) kad nebūtų aptikti, nusikaltėliai perkelia iš neteisėtos veiklos gautas pajamas per daugelį finansų tarpininkų, todėl svarbu, kad kredito ir finansų įstaigos galėtų keistis informacija ne tik grupės viduje, bet ir su kitomis kredito ir finansų įstaigomis, kartu deramai atsižvelgdamos į nacionalinėje teisėje nustatytas duomenų apsaugos taisykles;
- (47) kompetentingoms institucijoms, prižiūrinčioms, kaip įpareigotieji subjektai laikosi šios direktyvos, turėtų būti suteikta galimybė bendradarbiauti ir keistis konfidencialia informacija nepriklausomai nuo jų pobūdžio ar statuso. Šiuo tikslu tokios kompetentingos institucijos turėtų turėti tinkamą teisinį pagrindą keistis konfidencialia informacija ir bendradarbiauti, o priežiūros institucijų, atsakingų už kovą su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu, bendradarbiavimui su prudenčios priežiūros institucijomis neturėtų kliudyti atsitiktinis teisinis netikrumas, kuris gali atsirasti dėl aiškių nuostatų trūkumo šioje srityje. Priežiūra, ar veiksmingai įgyvendinama įmonių grupių kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu politika, turėtų būti atliekama vadovaujantis konsoliduotos priežiūros principais ir metodais, išdėstytais atitinkamuose ES sektorių teisės aktuose;
- (48) įgyvendinant šią direktyvą itin svarbu, kad valstybių narių kompetentingos institucijos tarpusavyje keistųsi informacija ir viena kitai teiktų pagalbą. Todėl valstybės narės neturėtų nustatyti draudimų arba nepagrįstų ar nederamai varžančių sąlygų šiems informacijos mainams ir pagalbos teikimui;
- (49) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. valstybių narių ir Komisijos bendrą politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų ⁽¹⁾ valstybės narės pagrįstais atvejais išipareigojo prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (50) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. finansų sistemos apsaugos vykdant pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevenciją, nustatymą ir tyrimą, valstybės narės negali deramai pasiekti, nes valstybių narių atskirai priimanamos jų finansų sistemų apsaugos priemonės galėtų būti nesuderinamos su vidaus rinkos veikimu ir teisinės valstybės bei Sąjungos viešosios politikos principų reikalavimais, o dėl siūlomo veiksmo masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (51) šia direktyva paisoma pagrindinių teisių ir laikomasi principų, pripažintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje (toliau – Chartija) – visų pirma tai teisė į privatų ir šeimos gyvenimą (Chartijos 7 straipsnis), teisė į asmens duomenų apsaugą (Chartijos 8 straipsnis) ir laisvė užsiimti verslu (Chartijos 16 straipsnis);
- (52) rengdama ataskaitą, kurioje įvertinamas šios direktyvos įgyvendinimas, Komisija turėtų deramai apsvarstyti, ar laikomasi pagrindinių teisių ir principų, pripažintų Chartijoje;
- (53) atsižvelgiant į poreikį skubiai įgyvendinti priemones, priimtas siekiant sustiprinti Sąjungos nustatytą pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo prevencijos sistemą, ir matant valstybių narių išipareigojimą skubiai vykdyti Direktyvos (ES) 2015/849 perkėlimą į nacionalinę teisę, Direktyvos (ES) 2015/849 daliniai pakeitimai turėtų būti perkelti į nacionalinę teisę ne vėliau kaip 2020 m. sausio 10 d. Valstybės narės turėtų sukurti bendrovių ir kitų juridinių asmenų tikrųjų savininkų registrus ne vėliau kaip 2020 m. sausio 10 d., o patikos fondų ir panašių juridinių struktūrų tikrųjų savininkų registrus – ne vėliau kaip 2020 m. kovo 10 d. Centriniai registrai turėtų būti sujungti per Europos centrinę platformą ne vėliau kaip 2021 m. kovo 10 d. Valstybės narės ne vėliau kaip 2020 m. rugsėjo 10 d. turėtų sukurti centralizuotus automatizuotus mechanizmus, leidžiančius nustatyti banko ir mokėjimų sąskaitų bei banko seifų savininkų tapatybę;

⁽¹⁾ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

- (54) vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 45/2001 ⁽¹⁾ 28 straipsnio 2 dalimi buvo konsultuojamasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu. 2017 m. vasario 2 d. jis pateikė nuomonę ⁽²⁾;
- (55) todėl Direktyva (ES) 2015/849 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos (ES) 2015/849 daliniai pakeitimai

Direktyva (ES) 2015/849 iš dalies keičiama taip:

1) 2 straipsnio 1 dalies 3 punktas iš dalies keičiamas taip:

a) a punktas pakeičiamas taip:

„a) auditoriams, išorės apskaitininkams ir mokesčių konsultantams bei visiems kitiems asmenims, kurie vykdydami savo pagrindinę verslo arba profesinę veiklą įsipareigoja tiesiogiai arba per kitus asmenis, su kuriais tas kitas asmuo yra susijęs, teikti materialinę pagalbą, paramą ar patarimus mokesčių klausimais;“;

b) d punktas pakeičiamas taip:

„d) nekilnojamojo turto agentams, be kita ko, atliekantiems tarpininkavimo funkcijas išnuomojant nekilnojamąjį turtą, tačiau tik sandoriams, kurių atveju mėnesinis nuomos mokestis siekia 10 000 EUR arba daugiau;“;

c) papildoma šiais punktais:

„g) virtualiųjų valiutų ir dekretinių valiutų konvertavimo paslaugų teikėjams;

h) depozicinės piniginės paslaugų teikėjams;

i) asmenims, vykdančioms prekybos arba tarpininkavimo veiklą prekybos meno kūriniais srityje (be kita ko, kai tai atlieka meno galerijos ir aukcionų namai), jei sandorio ar grupės susijusių sandorių vertė siekia 10 000 EUR arba daugiau;

j) asmenims, vykdančioms saugojimo, prekybos arba tarpininkavimo veiklą prekybos meno kūriniais srityje, jei tai atlieka laisvieji uostai (angl. „freeports“) ir sandorio ar grupės susijusių sandorių vertė siekia 10 000 EUR arba daugiau.“;

2) 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 4 punktas iš dalies keičiamas taip:

i) a papunktis pakeičiamas taip:

„a) teroristiniai nusikaltimai, su teroristine grupe susijusios nusikalstamos veikos ir su teroristine veikla susijusios nusikalstamos veikos, kaip nustatyta Direktyvos (ES) 2017/541 (*) II ir III antraštinėse dalyse;

(*) 2017 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/541 dėl kovos su terorizmu, pakeičianti Tarybos pamatinį sprendimą 2002/475/TVR ir iš dalies keičianti Tarybos sprendimą 2005/671/TVR (OL L 88, 2017 3 31, p. 6).“;

ii) c papunktis pakeičiamas taip:

„c) dalyvavimas nusikalstamų organizacijų, kaip apibrėžta Tarybos pamatinio sprendimo 2008/841/TVR (*) 1 straipsnio 1 dalyje, veikloje;

(*) 2008 m. spalio 24 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2008/841/TVR dėl kovos su organizuotu nusikaltamumu (OL L 300, 2008 11 11, p. 42).“;

⁽¹⁾ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

⁽²⁾ OL C 85, 2017 3 18, p. 3.

b) 6 punkto b papunktis pakeičiamas taip:

„b) patikos fondų atveju – visi šie asmenys:

- i) patikėtojas (-ai);
- ii) patikėtinis (-iai);
- iii) saugotojas (-ai) (jei esama);
- iv) naudos gavėjai arba (jei dar nenustatyti asmenys, gaunantys naudos iš juridinės struktūros ar juridinio asmens) asmenys, kurių interesams atstovauti ta juridinė struktūra ar juridinis asmuo yra pirmiausia įsteigti arba veikia;
- v) bet koks kitas fizinis asmuo, faktiškai kontroliuojantis patikos fondą per tiesioginę arba netiesioginę nuosavybę arba kitomis priemonėmis;“;

c) 16 punktas pakeičiamas taip:

„16. elektroniniai pinigai – elektroniniai pinigai, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/110/EB 2 straipsnio 2 punkte, išskyrus piniginę vertę, nurodytą tos direktyvos 1 straipsnio 4 ir 5 punktuose;“;

d) papildoma šiais punktais:

„18. virtualioji valiuta – skaitmeninė vertės forma, kuri nėra išleista arba užtikrinta centrinio banko ar viešosios valdžios institucijos, nebūtinai susieta su teisės aktais nustatyta valiuta ir neturinti teisinio valiutos ar pinigų statuso, tačiau pripažįstama fizinių arba juridinių asmenų kaip atsiskaitymo priemonė ir galinti būti perduodama, laikoma arba parduodama elektroniniu būdu;

19. depozicinės piniginės paslaugų teikėjas – subjektas, kuris teikia paslaugas, skirtas privatiems šifravimo raktams savo klientų vardu apsaugoti ir virtualiosioms valiutoms laikyti, saugoti ir perduoti.“;

3) 6 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalies b ir c punktai pakeičiami taip:

„b) su kiekvienu atitinkamu sektoriumi susijusią riziką, įskaitant (jei yra duomenų) pinigų plovimo veiklos pinigų srautų apimtį ir šaltinius, kuriuos Eurostatas pateikia kiekvienam iš tų sektorių;

c) labiausiai paplitusias priemones, kuriomis naudojasi nusikaltėliai iš neteisėtos veiklos gautoms pajamoms plauti, įskaitant, jei yra duomenų, priemones, ypač naudojamas sandoriams tarp valstybių narių ir trečiųjų valstybių, nepriklausomai nuo trečiosios valstybės nustatymo kaip didelės rizikos trečiosios valstybės pagal 9 straipsnio 2 dalį.“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Komisija leidžia susipažinti su 1 dalyje nurodyta ataskaita valstybėms narėms ir įpareigotiesiems subjektams, kad padėtų jiems nustatyti, suprasti, valdyti ir mažinti pinigų plovimo ir teroristų finansavimo riziką ir kad kiti suinteresuotieji subjektai, įskaitant nacionalinius teisės aktų leidėjus, Europos Parlamentą, Europos priežiūros institucijas (EPI) ir FŽP atstovus, galėtų geriau suvokti riziką. Ataskaitos skelbiamos viešai ne vėliau kaip per šešis mėnesius po to, kai buvo pateiktos valstybėms narėms, išskyrus ataskaitų elementus, kuriuose pateikiama įslaptinta informacija.“;

4) 7 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 4 dalis papildoma šiais punktais:

„f) praneša apie savo kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu tvarkos institucinę struktūrą ir bendras procedūras, įskaitant, be kita ko, apie FŽP, mokesčių administratorius ir prokurorus, taip pat apie tam skirtus žmogiškuosius ir finansinius išteklius, jei tokios informacijos esama;

g) praneša apie nacionalines pastangas ir išteklius (darbo jėgos ir biudžeto), skirtus kovai su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu.“

b) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Valstybės narės su savo rizikos vertinimų rezultatais, įskaitant tų rezultatų atnaujinimus, leidžia susipažinti Komisijai, EPI ir kitoms valstybėms narėms. Kitos valstybės narės prirėkus gali pateikti atitinkamą papildomą informaciją valstybei narei, atliekančiai rizikos vertinimą. Vertinimo santrauka skelbiama viešai. Toje santraukoje nepateikiama įslaptinta informacija.“;

5) 9 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 64 straipsnį priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos didelės rizikos trečiosios valstybės, atsižvelgiant į strateginius trūkumus, visų pirma susijusius su šiomis sritimis:

a) atitinkamos trečiosios valstybės teisine ir institucine kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistema, be kita ko:

i) pinigų plovimo ir teroristų finansavimo kriminalizavimu;

ii) priemonėmis, susijusiomis su deramu klientų tikrinimu;

iii) reikalavimais, susijusiais su įrašų tvarkymu;

iv) reikalavimais pranešti apie įtartinus sandorius;

v) tikslios ir laiku pateikiamos informacijos apie juridinių asmenų ir struktūrų tikruosius savininkus prieinamumu kompetentingoms institucijoms;

b) trečiosios valstybės kompetentingų institucijų įgaliojimais ir procedūromis kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu srityje, įskaitant atitinkamas veiksmingas, proporcingas ir atgrasomąsias sankcijas, taip pat trečiųjų valstybių praktiką bendradarbiaujant ir keičiantis informacija su valstybių narių kompetentingomis institucijomis;

c) trečiosios valstybės kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistemos veiksmingumu mažinant pinigų plovimo ar teroristų finansavimo riziką.“;

b) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Komisija, rengdama 2 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus, atsižvelgia į tarptautinių organizacijų ir standartus nustatančių subjektų, kompetentingų pinigų plovimo prevencijos ir kovos su teroristų finansavimu srityje, parengtus aktualius įvertinimus, vertinimus arba ataskaitas.“;

6) 10 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės draudžia savo kredito įstaigoms ir finansų įstaigoms turėti anoniminių sąskaitų, anoniminių banko atsiskaitymo knygelių arba anoniminių banko seifų. Valstybės narės visais atvejais reikalauja, kad egzistuojančių anoniminių sąskaitų, anoniminių banko atsiskaitymo knygelių arba anoniminių banko seifų savininkams ir tomis sąskaitomis, knygėlėmis bei seifais besinaudojantiems asmenims ne vėliau kaip 2019 m. sausio 10 d. ir visais atvejais iki pradedant bet koku būdu naudotis tokiomis sąskaitomis, banko atsiskaitymo knygėlėmis arba banko seifais būtų taikomos deramo klientų tikrinimo priemonės.“;

7) 12 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) pirmos pastraipos a ir b punktai pakeičiami taip:

„a) mokėjimo priemonės negalima papildyti arba jai taikoma maksimali 150 EUR dydžio mėnesinė mokėjimo sandorių riba ir ją galima naudoti tik toje valstybėje narėje;

b) didžiausia elektroniniu būdu saugoma suma neviršija 150 EUR;“;

ii) antra pastraipa išbraukiama;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės užtikrina, kad šio straipsnio 1 dalyje numatyta nukrypti leidžianti nuostata nebūtų taikoma elektroninių pinigų piniginės vertės išpirkimui grynaisiais pinigais arba grynųjų pinigų išėmimui, kai išperkama suma viršija 50 EUR, o nuotolinių mokėjimo operacijų, apibrėžtų Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/2366 (*) 4 straipsnio 6 punkte, atveju – jei per vieną operaciją sumokėta suma viršija 50 EUR.

(*) 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (OL L 337, 2015 12 23, p. 35).“;

c) papildoma šia dalimi:

„3. Valstybės narės užtikrina, kad kreditų ir finansų įstaigos, kaip kortelės aptarnaujantys teikėjai, leistų atsiskaityti trečiojoje valstybėje išduotomis anoniminėmis išankstinio mokėjimo kortelėmis tik tais atvejais, kai tokios kortelės atitinka reikalavimus, lygiaverčius nustatytiems 1 ir 2 dalyse.

Valstybės narės gali nuspręsti, kad jų teritorijoje nepriimami mokėjimai naudojantis anoniminėmis išankstinio mokėjimo kortelėmis.“;

8) 13 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

a) a punktas pakeičiamas taip:

„a) kliento tapatybės nustatymas ir patikrinimas remiantis iš patikimo ir nepriklausomo šaltinio gautais dokumentais, duomenimis ar informacija, įskaitant, kai naudojamos, elektroninės atpažinties priemonės ir patikimumo užtikrinimo paslaugas, išdėstytas Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 910/2014 (*), arba kitus saugius nuotolinės arba elektroninės atpažinties procesus, reglamentuojamus, pripažįstamus, patvirtintus arba priimamus atitinkamų nacionalinės valdžios institucijų;

(*) 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 910/2014 dėl elektroninės atpažinties ir elektroninių operacijų patikimumo užtikrinimo paslaugų vidaus rinkoje, kuriuo panaikinama Direktyva 1999/93/EB (OL L 257, 2014 8 28, p. 73).“;

b) b punktas papildomas šiuo sakiniu:

„Tais atvejais, kai nustatytas tikrasis savininkas yra vyresnysis vadovas, kaip nurodyta 3 straipsnio 6 dalies a punkto ii papunktyje, įpareigotieji subjektai imasi būtinų pagrįstų priemonių, kad patikrintų vyresniojo vadovo pareigas užimančio fizinio asmens tapatybę, ir saugo įrašus apie atliktus veiksmus ir iškilusius sunkumus patikrinimo proceso metu, jei tokių esama.“;

9) 14 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis papildoma šiuo sakiniu:

„Užmegzdami naujus verslo santykius su bendrove arba kitu juridiniu asmeniu, patikos fondu ar juridine struktūra, turinčia panašią į patikos fondų struktūrą arba funkcijas (toliau – panaši juridinė struktūra), kurių informacija apie tikruosius savininkus turi būti registruojama pagal 30 arba 31 straipsnį, įpareigotieji subjektai turi gauti registracijos įrodymą arba išrašą iš registro.“;

b) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai deramo klientų tikrinimo priemonės taikytų ne tik visiems naujiems klientams, bet tinkamu metu ir esamiems klientams remdamiesi jautrumu rizikai, pasikeitus atitinkamoms kliento aplinkybėms arba tais atvejais, kai įpareigotasis subjektas turi teisinę prievolę atitinkamais kalendoriniais metais susisiekti su klientu, kad peržiūrėtų su tikroju (-aisiais) savininku (-ais) susijusią aktualią informaciją, arba jei įpareigotasis subjektas tą prievolę turėjo pagal Tarybos direktyvą 2011/16/ES (*).

(*) 2011 m. vasario 15 d. Tarybos direktyva 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje ir panaikinanti Direktyvą 77/799/EEB (OL L 64, 2011 3 11, p. 1).“;

10) 18 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„18a–24 straipsniuose nurodytais atvejais ir kitais didesnės rizikos, kurią nustatė valstybės narės ar įpareigotieji subjektai, atvejais valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai taikytų sustiprinto deramo klientų tikrinimo priemones, kad ta rizika būtų tinkamai valdoma ir mažinama.“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai išnagrinėtų, kiek tai pagrįstai įmanoma, aplinkybes ir paskirtį visų sandorių, kurie atitinka bent vieną iš šių sąlygų:

i) tai sudėtingi sandoriai;

ii) tai neįprastai dideli sandoriai;

iii) tie sandoriai vykdomi neįprastu būdu;

iv) tie sandoriai neturi akivaizdžios ekonominės arba teisėtos paskirties.

Visų pirma, įpareigotieji subjektai padidina verslo santykių stebėsenos apimtį ir sugriežtina jos metodus, kad nustatytų, ar tie sandoriai ar veiksmai atrodo įtartini.“;

11) įterpiamas šis straipsnis:

„18a straipsnis

1. Verslo santykių arba sandorių su didelės rizikos trečiosiomis valstybėmis, nustatytomis pagal 9 straipsnio 2 dalį, atveju valstybės narės reikalauja, kad įpareigotieji subjektai taikytų bent toliau pateiktas sustiprinto deramo klientų tikrinimo priemones:

a) gauti papildomos informacijos apie klientą ir tikrąjį (-uosius) savininką (-us);

b) gauti papildomos informacijos apie numatomą verslo santykių pobūdį;

c) gauti informacijos apie kliento ir tikrojo (-ųjų) savininko (-ų) lėšų ir turto šaltinį;

d) gauti informacijos apie numatomų arba įvykdytų sandorių priežastis;

e) gauti vyresniosios vadovybės leidimą verslo santykiams užmegzti arba pratęsti;

f) vykdyti sugriežtintą verslo santykių stebėjimą padidinant taikomų kontrolės priemonių kiekį ir terminus ir atrenkant sandorių, kuriems reikės tolesnio ištyrimo, tipus.

Valstybės narės gali reikalauti, kad prireikus įpareigotieji subjektai užtikrintų, kad pirmasis mokėjimas būtų atliktas per sąskaitą kliento vardu kredito įstaigoje, kuriai taikomi deramo klientų tikrinimo standartai, ne mažiau griežti nei šioje direktyvoje išdėstyti standartai.

2. Be 1 dalyje pateiktų priemonių ir vykdydamos Sąjungos tarptautinius įsipareigojimus valstybės narės papildomai reikalauja, kad įpareigotieji subjektai, kai taikytina, taikytų vieną ar kelias papildomas rizikos mažinimo priemones asmenims ir juridiniams asmenims, vykdančioms sandorius su didelės rizikos trečiosiomis valstybėmis, nustatytomis pagal 9 straipsnio 2 dalį. Tos priemonės apima vieną ar daugiau iš šių elementų:

a) papildomų sustiprinto deramo tikrinimo elementų taikymą;

b) atitinkamų sugriežtintų pranešimų mechanizmų diegimą arba sistemingą pranešimų apie finansinius sandorius teikimą;

c) verslo santykių arba sandorių su fiziniais asmenimis ar juridiniais asmenimis iš trečiųjų valstybių, kurios priskiriamos prie didelės rizikos valstybių pagal 9 straipsnio 2 dalį, ribojimą.

3. Be 1 dalyje pateiktų priemonių valstybės narės atitinkamais atvejais papildomai taiko vieną ar kelias iš šių priemonių didelės rizikos trečiosioms valstybėms, nustatytoms pagal 9 straipsnio 2 dalį, laikantis Sąjungos tarptautinių įsipareigojimų:

- a) neleidžia steigti atitinkamos šalies įpareigotųjų subjektų dukterinių įmonių, filialų ar atstovybių arba kitaip atsižvelgia į faktą, kad atitinkamas įpareigotasis subjektas priklauso šaliai, neturinčiai adekvačių kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistemų;
- b) įpareigotiesiems subjektams neleidžia steigti filialų ar atstovybių atitinkamoje šalyje arba kitaip atsižvelgia į faktą, kad atitinkamas filialas ar atstovybė veiks šalyje, neturinčioje adekvačių kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistemų;
- c) reikalauja sustiprinti atitinkamoje šalyje esančių įpareigotųjų subjektų filialų ir dukterinių įmonių priežiūros analizę arba išorinio audito reikalavimus;
- d) reikalauja sustiprinti išorinio audito reikalavimus bet kokiems finansinių grupių filialams ir dukterinėms įmonėms, įsteigtomis atitinkamoje šalyje;
- e) reikalauja, kad kredito ir finansų įstaigos persvarstytų ir pakeistų arba, jei reikia, nutrauktų bendravimo ryšius su atitinkamos šalies įstaigomis respondentėmis.

4. Priimdamos arba taikydamos 2 ir 3 dalyse nustatytas priemones valstybės narės atsižvelgia į tarptautinių organizacijų ir standartus nustatančių institucijų, kompetentingų pinigų plovimo prevencijos ir kovos su teroristų finansavimu srityje, parengtas atitinkamas analizes, įvertinimus arba ataskaitas dėl atskirų trečiųjų valstybių keliamos rizikos.

5. Valstybės narės informuoja Komisiją prieš priimdamos arba taikydamos 2 ir 3 dalyse nustatytas priemones.“;

12) 19 straipsnio įžanginė dalis pakeičiama taip:

„Valstybės narės reikalauja, kad tarpvalstybinių korespondentinių santykių, kurie apima mokėjimų vykdymą, su trečiosios valstybės įstaigomis respondentėmis atveju, be 13 straipsnyje nustatytų deramo klientų tikrinimo priemonių, užmegzdamos verslo santykius jų kredito įstaigos ir finansų įstaigos.“;

13) įterpiamas šis straipsnis:

„20a straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė sudaro ir nuolat atnauja sąrašą, kuriame tiksliai nurodomos pareigos, laikomos svarbiomis viešosiomis pareigomis 3 straipsnio 9 punkto tikslais pagal nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus. Valstybės narės 3 straipsnio 9 punkto tikslais prašo kiekvienos jų teritorijoje akredituotos tarptautinės organizacijos sudaryti ir nuolat atnaujinti svarbių viešųjų pareigų atitinkamoje tarptautinėje organizacijoje sąrašą. Tie sąrašai siunčiami Komisijai ir gali būti skelbiami viešai.

2. Komisija sudaro ir nuolat atnauja tikslų pareigų, kurios laikomos svarbiomis viešosiomis pareigomis Sąjungos institucijų ir organų lygmeniu, sąrašą. Į tą sąrašą taip pat įtraukiamos pareigos, kurios gali būti pavestos Sąjungos lygmeniu akredituotiems trečiųjų šalių ir tarptautinių organų atstovams.

3. Remdamasi šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytais sąrašais Komisija sudaro bendrą visų svarbių viešųjų pareigų sąrašą 3 straipsnio 9 punkto tikslais. Tas bendras sąrašas skelbiamas viešai.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodyto sąrašo duomenys apie pareigas tvarkomi pagal 41 straipsnio 2 dalyje nustatytas sąlygas.“;

14) 27 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės užtikrina, kad įpareigotieji subjektai, į kuriuos kreipiasi klientas, imtųsi tinkamų veiksmų užtikrinti, kad gavusi prašymą trečioji šalis iškart pateiktų atitinkamas tapatybės nustatymo ir patikrinimo duomenų kopijas, įskaitant, kai taikoma, duomenis, gautus naudojant elektroninės atpažinties priemones, teiktų atitinkamas patikimumo užtikrinimo paslaugas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 910/2014, arba taikytų bet kurią kitą saugų nuotolinės arba elektroninės atpažinties procesą, kurį pripažįsta, yra patvirtinusios arba priėmusios atitinkamos nacionalinės valdžios institucijos.“;

15) 30 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Valstybės narės užtikrina, kad jų teritorijoje įsteigtos bendrovės ir kiti juridiniai asmenys laikytųsi reikalavimo gauti ir saugoti adekvačią, tikslią ir aktualią informaciją apie jų teritorijoje esančius tikruosius savininkus, įskaitant duomenis apie turimas naudos teises. Valstybės narės užtikrina, kad už šio straipsnio pažeidimus būtų taikomos veiksmingos, proporcingos ir atgrasomosios priemonės arba sankcijos.“;

ii) papildoma šia pastraipa:

„Valstybės narės reikalauja, kad tikrieji bendrovių ar kitų juridinių asmenų savininkai, be kita ko, per akcijas, balsavimo teises, nuosavybės dalį, pareikštinių akcijų valdymą ar kontrolę kitomis priemonėmis, teiktų tiems subjektams visą reikalingą informaciją, kad bendrovė ar kitas juridinis asmuo galėtų laikytis pirmos pastraipos reikalavimų.“;

b) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Valstybės narės reikalauja, kad 3 dalyje nurodytame centriniame registre laikoma informacija būtų tinkama, tiksli ir aktuali, ir tuo tikslu nustato mechanizmus. Tokie mechanizmai apima reikalavimą, kad įpareigotieji subjektai ir, jei tinkama ir jei šis reikalavimas bereikalingai netrukdo jų pareigoms, kompetingos institucijos praneštų apie nustatytus neatitikimus tarp centriniuose registruose esančios ir tų subjektų arba institucijų turimos informacijos apie tikruosius savininkus. Nustačius neatitikimų valstybės narės užtikrina, kad būtų imamasi tinkamų veiksmų tiems neatitikimams laiku pašalinti ir, jei tinkama, tuo laikotarpiu centriniame registre būtų įrašoma speciali pastaba.“;

c) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Valstybės narės užtikrina, kad informaciją apie tikruosius savininkus visais atvejais galėtų gauti:

a) kompetingos institucijos ir FŽP be jokių apribojimų;

b) įpareigotieji subjektai, kai vykdomas deramas klientų tikrinimas pagal II skyrių;

c) bet kuris plačiosios visuomenės atstovas.

Asmenys, nurodyti c punkte, gauna bent tokią informaciją: tikrojo savininko vardą ir pavardę, gimimo metus ir mėnesį, gyvenamosios vietos šalį ir pilietybę, taip pat jo turimų naudos teisių pobūdį ir apimtį.

Valstybės narės nacionalinėje teisėje nustatytais sąlygomis gali suteikti prieigą prie papildomos informacijos, pagal kurią galima identifikuoti tikrąjį savininką. Ta papildoma informacija apima bent gimimo datą arba kontaktinius duomenis vadovaujantis duomenų apsaugos taisyklėmis.“;

d) įterpiama ši dalis:

„5a. Valstybės narės gali padaryti prieinamą 3 dalyje nurodytuose nacionaliniuose registruose laikomą informaciją internetu užsiregistravusiems ir mokesčių sumokėjusiems vartotojams. Šis mokestis neturi viršyti administracinių informacijos paskelbimo sąnaudų, įskaitant sąnaudas, reikalingas registro priežiūrai ir atnaujinimui.“;

e) 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingoms institucijoms ir FŽP būtų laiku suteikiama neribota prieiga prie visos 3 dalyje nurodytame centriniame registre esančios informacijos, neperspėjant atitinkamo subjekto. Valstybės narės taip pat laiku suteikia prieigą įpareigotiesiems subjektams, vykdančioms deramo klientų tikrinimo priemones pagal II skyrių.

Prieigą prie 3 dalyje nurodyto centrinio registro gavusios kompetentingos institucijos – tai valdžios institucijos su priskirtomis kovos su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu funkcijomis, taip pat mokesčių administratoriai, įpareigotųjų subjektų priežiūros institucijos ir institucijos, kurių užduotis yra tirti arba atlikti baudžiamąjį persekiojimą dėl pinigų plovimo, susijusių pirminių nusikaltimų ir teroristų finansavimo, aptikti ir areštuoti arba išaldyti ir konfiskuoti nusikaltėlių turtą.“;

f) 7 dalis pakeičiama taip:

„7. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos ir FŽP galėtų laiku ir nemokamai pateikti 1 ir 3 dalyse nurodytą informaciją kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir FŽP.“;

g) 9 ir 10 dalys pakeičiamos taip:

„9. Nacionalinėje teisėje nustatytais išimtinėmis aplinkybėmis, kai 5 dalies pirmos pastraipos b ir c punktuose minima prieiga tikrajam savininkui gali sukelti neproporcingą sukčiavimo, pagrobimo, šantažo, turto prievartavimo, priekabiavimo, smurto ar bauginimo riziką arba jei tikrasis savininkas yra nepilnametis ar kitaip teisiškai neveiksnus, valstybės narės kiekvienu atskiru atveju gali apriboti tokią prieigą prie visos arba dalies informacijos apie tikrąjį savininką. Valstybės narės užtikrina, kad šios išimtys būtų suteikiamos tik atlikus išsamų išimtinių aplinkybių pobūdžio įvertinimą. Užtikrinamos teisės į administracinę sprendimo dėl išimties peržiūrą ir į veiksmingą apskundimą teismine tvarka. Išimtį suteikusi valstybė narė paskelbia metinius statistinius duomenis apie suteiktų išimčių skaičių bei nurodytas priežastis ir pateikia tuos duomenis Komisijai.

Pagal šios dalies pirmą pastraipą suteikiamos išimtys netaikomos kredito ir finansų įstaigoms arba 2 straipsnio 1 dalies 3 punkto b papunktyje nurodytiems įpareigotiesiems subjektams, kurie yra valstybės pareigūnai.

10. Valstybės narės užtikrina, kad šio straipsnio 3 dalyje nurodyti centriniai registrai būtų sujungti per Europos centrinę platformą, įsteigtą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2017/1132 (*) 22 straipsnio 1 dalį. Valstybių narių centriniai registrai prie platformos jungiami pagal technines specifikacijas ir procedūras, nustatytas įgyvendinimo aktuose, kuriuos Komisija priėmė pagal Direktyvos (ES) 2017/1132 24 straipsnį ir šios direktyvos 31a straipsnį.

Valstybės narės užtikrina, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija būtų pasiekama per sujungtų registrų sistemą, sukurtą pagal Direktyvos (ES) 2017/1132 22 straipsnio 1 dalį, laikantis valstybių narių nacionalinės teisės aktų, įgyvendinančių šio straipsnio 5, 5a ir 6 dalis.

1 dalyje nurodyta informacija turi būti pasiekama per nacionalinius registrus ir registrų sąveikos sistemą bent penkerius metus ir ne daugiau kaip 10 metų nuo tada, kai bendrovė ar kitas juridinis asmuo išbraukiamas iš registro. Valstybės narės bendradarbiauja tarpusavyje ir su Komisija, kad įdiegtų įvairius prieigos tipus pagal šį straipsnį.

(*) 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/1132 dėl tam tikrų bendrovių teisės aspektų (OL L 169, 2017 6 30, p. 46).“;

16) 31 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad šis straipsnis būtų taikomas patikos fondams ir kitiems juridinių struktūrų tipams, tokioms kaip, *inter alia*, „fiducie“, tam tikrų rūšių „Treuhand“ arba „fideicomiso“, kai tokios struktūros savo pobūdžiu ar funkcijomis yra panašios į patikos fondus. Valstybės narės nustato ypatumus, pagal kuriuos apibrėžiama, ar juridinių struktūrų sandara ar funkcijos panašios į patikos fondų struktūrą pagal jų teisę valdomų tokių juridinių struktūrų atveju.

Kiekviena valstybė narė reikalauja, kad bet kokios tiesioginės patikos, administruojamos toje valstybėje narėje, patikėtiniai gautų ir laikytų tinkamą, tikslią ir aktualią informaciją apie patikos fondo tikruosius savininkus. Ta informacija apima šių subjektų tapatybę:

a) patikėtojo (-ų);

- b) patikėtinio (-ių);
- c) saugotojo (-ų) (jei jų esama);
- d) naudos gavėjų arba naudos gavėjų kategorijos;
- e) bet kurio kito fizinio asmens, realiai kontroliuojančio patikos fondą.

Valstybės narės užtikrina, kad už šio straipsnio pažeidimus būtų taikomos veiksmingos, proporcingos ir atgrasomosios priemonės arba sankcijos.“;

- b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės užtikrina, kad patikėtiniai arba asmenys, einantys lygiavertes pareigas panašiose juridinėse struktūrose, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, atskleistą informaciją apie savo statusą ir laiką pateiktą šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją įpareigotiesiems subjektams, kai jie, veikdami kaip patikėtiniai arba asmenys, einantys lygiavertes pareigas panašiose juridinėse struktūrose, pradeda verslo santykius arba vykdo pavienį sandorį, viršydami 11 straipsnio b, c ir d punktuose pateiktas ribines vertes.“;

- c) įterpiama ši dalis:

„3a. Valstybės narės reikalauja, kad informacija apie tiesioginės patikos ir panašių juridinių struktūrų, kaip nurodyta 1 dalyje, tikruosius savininkus būtų saugoma centriniame valstybės narės, kurioje patikos fondo patikėtinis ar asmuo, einantis lygiavertes pareigas panašioje juridinėje struktūroje, yra įsisteigęs arba gyvena, sukurtame tikrųjų savininkų registre.

Kai patikos fondo patikėtinis ar asmuo, einantis lygiavertes pareigas panašioje juridinėje struktūroje, yra įsisteigęs arba gyvena ne Sąjungoje, 1 dalyje nurodyta informacija saugoma valstybės narės, kurioje patikos fondo patikėtinis ar asmuo, einantis lygiavertes pareigas panašioje juridinėje struktūroje, užmezga verslo santykius arba įsigyja nekilnojamą turtą patikos fondo arba panašios juridinės struktūros vardu, sukurtame centriniame registre.

Kai patikos fondo patikėtiniai arba asmenys, einantys lygiavertes pareigas panašioje juridinėje struktūroje, yra įsisteigę arba gyvena skirtingose valstybėse narėse arba kai patikos fondo patikėtinis ar asmuo, einantis lygiavertes pareigas panašioje juridinėje struktūroje, užmezga daug verslo santykių patikos fondo arba panašios juridinės struktūros vardu skirtingose valstybėse narėse, registracijos įrodymo pažyma arba išrašas iš vienos valstybės narės turimo informacijos apie tikruosius savininkus registro gali būti laikomas pakankamu registravimo prievolės įvykdymo įrodymu.“;

- d) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Valstybės narės užtikrina, kad informaciją apie patikos fondo ar panašios juridinės struktūros tikruosius savininkus visais atvejais galėtų gauti:

- a) kompetentingos institucijos ir FŽP be jokių apribojimų;
- b) įpareigotieji subjektai, kai vykdomas deramas klientų tikrinimas pagal II skyrių;
- c) bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, kurie gali įrodyti teisėtą interesą;
- d) bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, pateikęs prašymą raštu dėl patikos fondo ar panašios juridinės struktūros, tiesiogiai arba netiesiogiai turintis bet kokios bendrovės ar kito juridinio asmens, išskyrus tuos, kurie nurodyti 30 straipsnio 1 dalyje, kontrolinį akcijų paketą, be kita ko, per pareikštinių akcijų valdymą ar kontrolę kitomis priemonėmis.

Pirmos pastraipos c ir d punktuose nurodytiems fiziniams ar juridiniams asmenims teikiama informacija apima tikrojo savininko vardą ir pavardę, gimimo metus ir mėnesį, gyvenamosios vietos šalį ir pilietybę, taip pat jo turimų naudos teisių pobūdį ir apimtį.

Valstybės narės nacionalinėje teisėje nustatytais sąlygomis gali suteikti prieigą prie papildomos informacijos, pagal kurią galima identifikuoti tikrąjį savininką. Ta papildoma informacija apima bent gimimo datą arba kontaktinius duomenis, laikantis duomenų apsaugos taisyklių. Valstybės narės gali suteikti didesnę prieigą prie registre sukauptos informacijos laikydamosi nacionalinės teisės aktų.

Prieigą prie 3a dalyje nurodyto centrinio registro gavusios kompetentingos institucijos – tai valdžios institucijos su priskirtomis kovos su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu funkcijomis, taip pat mokesčių institucijos, įpareigotųjų subjektų priežiūros institucijos ir institucijos, kurių užduotis – tirti pinigų plovimo atvejus, susijusius pirminius nusikaltimus ir teroristų finansavimo atvejus arba atlikti baudžiamąjį persekiojimą dėl pinigų plovimo, susijusių pirminių nusikaltimų ir teroristų finansavimo, aptikti ir areštuoti arba išaldyti ir konfiskuoti nusikaltėlių turtą.“;

e) įterpiama ši dalis:

„4a. Valstybės narės gali nuspręsti suteikti prieigą prie jų nacionaliniuose registruose, nurodytuose 3a dalyje, esančios informacijos su sąlyga, kad prisiregistruojama internetu ir sumokamas mokestis, kuris negali būti didesnis nei su prieigos prie informacijos suteikimu susijusios administracinės išlaidos, įskaitant registro priežiūros ir plėtos išlaidas.“;

f) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Valstybės narės reikalauja, kad 3a dalyje nurodytame centriniam registre laikoma informacija būtų tinkama, tiksli ir aktuali, ir tuo tikslu nustato mechanizmus. Tokie mechanizmai apima reikalavimą, kad įpareigotieji subjektai ir, jei tinkama ir jei šis reikalavimas bereikalingai netrukdo jų pareigoms, kompetentingos institucijos praneštų apie nustatytus neatitikimus tarp centriniuose registruose esančios ir tų subjektų arba institucijų turimos informacijos apie tikruosius savininkus. Nustačius neatitikimų valstybės narės užtikrina, kad būtų imamasi tinkamų veiksmų tiems neatitikimams laiku pašalinti ir, jei tinkama, tuo laikotarpiu centriniam registre būtų įrašoma speciali pastaba.“;

g) 7 dalis pakeičiama taip:

„7. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos ir FŽP galėtų laiku ir nemokamai pateikti 1 ir 3 dalyse nurodytą informaciją kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir FŽP.“;

h) įterpiama ši dalis:

„7a. Nacionalinėje teisėje nustatytais išimtinėmis aplinkybėmis, kai 4 dalies pirmos pastraipos b, c ir d punktuose nurodyta prieiga tikrajam savininkui gali sukelti neproporcingą riziką, sukčiavimo, pagrobimo, šantažo, turto prievartavimo, priekabiavimo, smurto ar bauginimo riziką arba jei tikrasis savininkas yra nepilnametis ar kitaip teisiškai neveiksnus, valstybės narės kiekvienu atskiru atveju gali apriboti prieigą prie visos arba dalies informacijos apie tikrąjį savininką. Valstybės narės užtikrina, kad šios išimtys būtų suteikiamos tik atlikus išsamų išimtinių aplinkybių pobūdžio įvertinimą. Užtikrinamos teisės į administracinę sprendimo dėl išimties peržiūrą ir į veiksmingą apskundimą teismine tvarka. Išimtį suteikusi valstybė narė paskelbia metinius statistinius duomenis apie suteiktų išimčių skaičių bei nurodytas priežastis ir pateikia šiuos duomenis Komisijai.

Pagal pirmą pastraipą suteikiamos išimtys netaikomos kredito įstaigoms ir finansų įstaigoms, taip pat 2 straipsnio 1 dalies 3 punkto b papunktyje nurodytiems įpareigotiesiems subjektams, kurie yra valstybės pareigūnai.

Jei valstybė narė nusprendžia padaryti išimtį pagal pirmą pastraipą, tai neapriboja kompetentingų institucijų ir FŽP prieigos prie informacijos.“;

i) 8 dalis išbraukiama;

j) 9 dalis pakeičiama taip:

„9. Valstybės narės užtikrina, kad šio straipsnio 3a dalyje nurodyti centriniai registrai būtų sujungti per Europos centrinę platformą, įsteigtą pagal Direktyvos (ES) 2017/1132 22 straipsnio 1 dalį. Valstybių narių centriniai registrai prie platformos jungiami pagal technines specifikacijas ir procedūras, nustatytas įgyvendinimo aktuose, kuriuos Komisija priėmė pagal Direktyvos (ES) 2017/1132 24 straipsnį ir šios direktyvos 31a straipsnį.

Valstybės narės užtikrina, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija būtų pasiekama per sujungtų registrų sistemą, sukurtą pagal Direktyvos (ES) 2017/1132 22 straipsnio 2 dalį, laikantis valstybių narių nacionalinių įstatymų, kuriais įgyvendinamos šio straipsnio 4 ir 5 dalys.

Valstybės narės imasi tinkamų priemonių užtikrinti, kad tik 1 dalyje nurodyta atnaujinta ir realius tikruosius savininkus atitinkanti informacija būtų pasiekama per jų nacionalinius registrus ir sujungtų registrų sistemą, o prieiga prie tos informacijos atitiktų duomenų apsaugos taisykles.

1 dalyje nurodyta informacija turi būti pasiekama per nacionalinius registrus ir registrų sąveikos sistemą bent penkerius metus ir ne daugiau kaip 10 metų nuo tada, kai nebelieka pagrindų registruoti 3a dalyje nurodytą informaciją apie tikruosius savininkus. Valstybės narės bendradarbiauja su Komisija, kad įdiegtų įvairius prieigos tipus pagal 4 ir 4a dalis.“;

k) papildoma šia dalimi:

„10. Valstybės narės Komisijai ne vėliau kaip 2019 m. liepos 10 d. praneša 1 dalyje nurodytų patikos fondų ir panašių juridinių struktūrų kategorijas, ypatybių aprašymą, pavadinimus ir, kai taikoma, teisinį pagrindą. Komisija ne vėliau kaip 2019 m. rugsėjo 10 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbia tokių patikos fondų ir panašių juridinių struktūrų konsoliduotą sąrašą.

Komisija ne vėliau kaip 2020 m. birželio 26 d. Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą, kurioje įvertinama, ar visi patikos fondai ir panašios juridinės struktūros, kaip nurodyta 1 dalyje, valdomos pagal valstybių narių teisę, buvo tinkamai identifikuotos ir ar joms taikomi įpareigojimai, nustatyti šioje direktyvoje. Kai tinkama, Komisija imasi reikiamų priemonių, kad veiktų atsižvelgdama į tos ataskaitos rezultatus.“;

17) įterpiamas šis straipsnis:

„31a straipsnis

Įgyvendinimo aktai

Prireikus, be įgyvendinimo aktų, kuriuos Komisija priima pagal Direktyvos (ES) 2017/1132 24 straipsnį ir laikydamasi šios direktyvos 30 ir 31 straipsniuose nustatytos taikymo apimties, Komisija įgyvendinimo aktais nustato technines specifikacijas ir procedūras, kurios reikalingos norint tarpusavyje sujungti valstybių narių centrinius registrus, kaip nurodyta 30 straipsnio 10 dalyje ir 31 straipsnio 9 dalyje, atsižvelgiant į:

- a) technines specifikacijas, kuriose apibrėžiami techniniai duomenys, kurių reikia platformos funkcijoms vykdyti, taip pat tokių duomenų saugojimo, naudojimo ir apsaugos metodas;
- b) bendruosius kriterijus, pagal kuriuos informacija apie tikruosius savininkus prieinama per sujungtų registrų sistemą, priklausomai nuo valstybių narių suteiktos prieigos laipsnio;
- c) techninius duomenis, kaip galima susipažinti su informacija apie tikruosius savininkus;
- d) galimybės naudotis registrų sąveikos sistemos teikiamomis paslaugomis technines sąlygas;
- e) technines įvairių rūšių prieigos prie informacijos apie tikruosius savininkus pagal 30 straipsnio 5 dalį ir 31 straipsnio 4 dalį sąlygas;
- f) mokėjimo tvarką, kai prieiga prie informacijos apie tikruosius savininkus apmokestinama pagal 30 straipsnio 5a dalį ir 31 straipsnio 4a dalį, atsižvelgiant į prieinamas mokėjimų priemones, pavyzdžiui, nuotolinio mokėjimo operacijas.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 64a straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Savo įgyvendinimo aktuose Komisija siekia naudoti jau išbandytas technologijas ir egzistuojančią tvarką. Komisija užtikrina, kad rengiant sistemas patiriamos išlaidos neviršytų to, kas absoliučiai būtina siekiant įgyvendinti šią direktyvą. Komisijos įgyvendinimo aktai turi pasižymėti skaidrumu ir turi būti rengiami Komisijai ir valstybėms narėms keičiantis patirtimi ir informacija.“;

18) 32 straipsnis papildomas šia dalimi:

„9. Nedarant poveikio 34 straipsnio 2 daliai, vykdydamas savo funkcijas kiekvienas FŽP turi galimybę prašyti informacijos iš bet kurio įpareigotojo subjekto, ją gauti ir naudoti šio straipsnio 1 dalyje nustatytu tikslu, net jei anksčiau nebuvo pateikta pranešimo pagal 33 straipsnio 1 dalies a punktą ar 34 straipsnio 1 dalį.“;

19) įterpiamas šis straipsnis:

„32a straipsnis

1. Valstybės narės įdiegia centralizuotus automatizuotus mechanizmus, tokius kaip centriniai registrai arba centrinės elektroninių duomenų paieškos sistemos, leidžiančius laiku identifikuoti bet kokius fizinius arba juridinius asmenis, turinčius arba kontroliuojančius mokėjimo sąskaitas ir pagal IBAN nustatomas banko sąskaitas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 260/2012 (*), taip pat jų teritorijoje kredito įstaigos turimus banko seifus. Valstybės narės praneša Komisijai apie tų nacionalinių mechanizmų ypatybes.

2. Valstybės narės užtikrina, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytuose centralizuotuose mechanizmuose laikomą informaciją nedelsiant ir jos nefiltravus tiesiogiai gautų nacionaliniai FŽP. Informacija taip pat turi būti prieinama nacionalinėms kompetentingoms institucijoms, kad jos galėtų vykdyti savo įsipareigojimus pagal šią direktyvą. Valstybės narės užtikrina, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytuose centralizuotuose mechanizmuose laikomą informaciją bet kuris FŽP galėtų laiku suteikti bet kuriam kitam FŽP pagal 53 straipsnį.

3. Toliau nurodyta informacija pasiekama ir paieška joje galima per 1 dalyje nurodytus centralizuotus mechanizmus:

- kliento sąskaitos turėtojo ir bet kokio asmens, ketinančio veikti kliento vardu: pavardė, papildyta arba kitais pagal nacionalines nuostatas, kuriomis perkeliamas 13 straipsnio 1 dalies a punktas, reikalaujamais atpažinties duomenimis, arba unikaliu atpažinties kodu;
- kliento sąskaitos turėtojo tikrojo savininko: pavardė, papildyta arba kitais pagal nacionalines nuostatas, kuriomis perkeliamas 13 straipsnio 1 dalies b punktas, reikalaujamais atpažinties duomenimis, arba unikaliu atpažinties kodu;
- banko arba mokėjimo sąskaitos: IBAN kodas, sąskaitos atidarymo ir uždarymo data;
- banko seifo: nuomininko pavardė arba pavadinimas, papildytas kitais pagal nacionalines nuostatas, kuriomis perkeliama 13 straipsnio 1 dalis, reikalaujamais atpažinties duomenimis arba unikaliu atpažinties kodu, ir nuomos laikotarpis.

4. Valstybės narės gali svarstyti galimybę reikalauti, kad kita FŽP ir kompetentingų institucijų įsipareigojimams pagal šią direktyvą vykdyti itin svarbi informacija būtų prieinama ir joje būtų galima atlikti paiešką per centralizuotus mechanizmus.

5. Komisija ne vėliau kaip 2020 m. birželio 26 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje įvertinamos sąlygos ir techninės specifikacijos bei procedūros, kuriomis užtikrinamas saugus ir efektyvus centralizuotų automatizuotų mechanizmų sujungimas. Prireikus prie tos ataskaitos pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

(*) 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 260/2012, kuriuo nustatomi kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų eurais techniniai ir komerciniai reikalavimai ir iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 924/2009 (OL L 94, 2012 3 30, p. 22).“;

20) įterpiamas šis straipsnis:

„32b straipsnis

1. Valstybės narės suteikia FŽP ir kompetentingoms institucijoms prieigą prie informacijos, kuri leidžia laiku identifikuoti fizinius ar juridinius asmenis, turinčius nekilnojamo turto. Tai gali būti daroma ir per registrus arba centrinės elektroninių duomenų paieškos sistemas, jei tokie registrai ar sistemos yra įdiegti.

2. Komisija ne vėliau kaip 2020 m. gruodžio 31 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje įvertinamas informacijos registruose derinimo poreikis ir proporcingumas ir įvertinamas tų registrų sujungimo poreikis. Prireikus prie tos ataskaitos pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.“;

21) 33 straipsnio 1 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) FŽP pateikus prašymą jam tiesiogiai suteikiant visą reikiamą informaciją.“;

22) 34 straipsnis papildomas šia dalimi:

„3. Valstybės narės paskirtas savireguliacinio organas viešai skelbia metinę ataskaitą, kurioje pateikiama informacija apie:

a) priemonės, kurių imtasi pagal 58, 59 ir 60 straipsnius;

b) gautų pranešimų apie pažeidimus skaičių, kaip nurodyta 61 straipsnyje, jei taikoma;

c) savireguliacinio organo gautų pranešimų skaičių, kaip nurodyta 1 dalyje, ir, atitinkamais atvejais, savireguliacinio organo FŽP persiūtus pranešimus;

d) jei taikoma, skaičių ir aprašymą priemonių, kurių imtasi pagal 47 ir 48 straipsnius siekiant stebėti, kaip įpareigotieji subjektai laikosi savo prievolių pagal:

i) 10–24 straipsnius (deramas klientų tikrinimas);

ii) 33, 34 ir 35 straipsnius (pranešimas apie įtartinus sandorius);

iii) 40 straipsnį (įrašų saugojimas); ir

iv) 45 ir 46 straipsnius (vidaus kontrolė).“;

23) 38 straipsnis pakeičiamas taip:

„38 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad asmenys, įskaitant įpareigotojo subjekto darbuotojus ir atstovus, kurie pačioje įstaigoje arba FŽP pateikia informaciją apie įtariamą pinigų plovimą ar teroristų finansavimą, būtų teisiškai apsaugoti nuo grasinimų, atsakomųjų ar priešiško veiksmų, visų pirma nuo priešiško ar diskriminacinių su darbo santykiais susijusių veiksmų.

2. Valstybės narės užtikrina, kad asmenys, kurie susiduria su grasinimais, atsakomaisiais ar priešiškais veiksmais arba priešiškais ar diskriminaciniais su darbo santykiais susijusiais veiksmais dėl to, kad įstaigos viduje arba FŽP pateikė informaciją apie įtariamą pinigų plovimą ar teroristų finansavimą, turėtų teisę saugiai pateikti skundą atitinkamoms kompetentingoms institucijoms. Nedarant poveikio FŽP surinktos informacijos konfidencialumui, valstybės narės taip pat užtikrina, kad tokie asmenys turėtų teisę į veiksmingą teisinę gynybą, kad galėtų apsaugoti savo teises pagal šią dalį.“;

24) 39 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytas draudimas nedraudžia keistis atskleista informacija kredito įstaigoms ir finansų institucijoms iš valstybių narių, jei jos priklauso tai pačiai grupei, ir toms įmonėms bei trečiosiose šalyse įsteigtiems jų filialams ir dukterinėms įmonėms, kuriose jos turi akcijų daugumą, jei tie filialai ir dukterinės įmonės, kuriose jos turi akcijų daugumą, visiškai laikosi visos grupės politikos ir procedūrų, įskaitant keitimosi informacija grupės viduje procedūras pagal 45 straipsnį, ir visos grupės politika ir procedūros atitinka šioje direktyvoje nustatytus reikalavimus.“;

25) 40 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

a) a punktas pakeičiamas taip:

„a) deramo klientų tikrinimo atveju – dokumentų ir informacijos, kurie būtini vykdant II skyriuje nustatytus deramo klientų tikrinimo reikalavimus, kopijas, įskaitant, kai prieinama, informaciją, gautą elektroninės atpažinties priemonėmis, atitinkamas patikimumo užtikrinimo paslaugas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 910/2014, ar bet kuri kitą saugų nuotolinės arba elektroninės atpažinties procesą, kurį pripažįsta, yra patvirtinusios arba priėmusios atitinkamos nacionalinės valdžios institucijos, penkerius metus po verslo santykių su klientu pabaigos arba pavienio sandorio datos“;

b) papildoma šia pastraipa:

„Šioje dalyje nurodytas saugojimo laikotarpis, įskaitant tolesnį saugojimo laikotarpį, neviršijantį papildomų penkerių metų, taip pat taikomas duomenims, gaunamiems per 32a straipsnyje nurodytus centralizuotus mechanizmus.“;

26) 43 straipsnis pakeičiamas taip:

„43 straipsnis

Asmens duomenų tvarkymas pagal šią direktyvą pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos tikslais, kaip nurodyta 1 straipsnyje, laikomas viešojo intereso klausimu pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/679 (*).

(*) 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).“;

27) 44 straipsnis pakeičiamas taip:

„44 straipsnis

1. Valstybės narės, siekdamos prisidėti rengiant rizikos vertinimą pagal 7 straipsnį, užtikrina, kad jos būtų pajėgios įvertinti savo kovos su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu sistemų veiksmingumą, tuo tikslu kaupdamos išsamius statistinius duomenis, susijusius su tokių sistemų veiksmingumu.

2. 1 dalyje nurodyti statistiniai duomenys apima:

a) skirtingų sektorių, kuriems taikoma ši direktyva, dydį ir svarbą rodančius duomenis, įskaitant kiekvieno sektoriaus fizinių asmenų ir subjektų skaičių bei reikšmę ekonomikai;

b) duomenis, kuriais vertinami nacionalinės kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu sistemos pranešimų, tyrimų ir teisminiai etapai, įskaitant pranešimų FŽP apie įtartinus sandorius skaičių, priemones, kurių buvo imtasi atsižvelgiant į tuos pranešimus, taip pat per metus ištirtų atvejų skaičių, baudžiamojon atsakomybėn patrauktų asmenų skaičių, už pinigų plovimo ar teroristų finansavimo nusikaltimus nuteistų asmenų skaičių, pirminių nusikaltimų rūšis, jei tokia informacija prieinama, ir įšaldyto, areštuoto ar konfiskuoto turto vertę eurai;

c) jei yra, duomenis, rodančius pranešimų, kuriais remiantis vėliau atlikti tyrimai, skaičių ir procentinę dalį, kartu su metine ataskaita įpareigotiesiems subjektams, kurioje išsamiau išdėstoma jų pateiktų pranešimų nauda ir tolesni su jais susiję veiksmai;

d) duomenis apie tai, kiek tarpvalstybinių prašymų dėl informacijos FŽP buvo pateikta, gauta, atmesta ir iš dalies arba visiškai patenkinta, suskirstytus pagal valstybę partnerę;

e) už kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu priežiūrą atsakingoms kompetentingoms institucijoms skirtus žmogiškuosius išteklius ir FŽP skirtus žmogiškuosius išteklius 32 straipsnyje nurodytoms užduotims atlikti;

f) priežiūros veiksmų skaičių vietoje ir ne vietoje, atliekant priežiūros veiksmus nustatytų pažeidimų skaičių ir priežiūros institucijų paskirtas sankcijas ir (arba) administracines priemones.

3. Valstybės narės užtikrina, kad kasmet būtų skelbiama jų statistinių duomenų konsoliduota apžvalga.

4. Valstybės narės kasmet perduoda Komisijai 2 dalyje nurodytus statistinius duomenis. Komisija paskelbia metinę ataskaitą, kurioje apibendrina ir paaiškina 2 dalyje nurodytus statistinius duomenis. Ši ataskaita skelbiama jos interneto svetainėje.“;

28) 45 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Valstybės narės ir EPI informuoja vienos kitas apie atvejus, kai trečiosios valstybės teisė neleidžia įgyvendinti pagal 1 dalį reikalaujamos politikos ir procedūrų. Tokiais atvejais gali būti imamasi suderintų veiksmų sprendimui rasti. Vertindamos, kurios trečiosios valstybės neleidžia įgyvendinti pagal 1 dalį reikalaujamos politikos ir procedūrų, valstybės narės ir EPI atsižvelgia į visus teisinius suvaržymus, kurie gali trukdyti tinkamai įgyvendinti tą politiką ir procedūras, įskaitant slaptumą, duomenų apsaugą ir kitus suvaržymus, dėl kurių ribojami informacijos, kuri gali būti svarbi tam tikslui, mainai.“;

29) 47 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės nustato, kad virtualiųjų ir dekretinių valiutų konvertavimo paslaugų teikėjai ir depozicinės piniginių paslaugų teikėjai būtų registruojami, valiutos keityklos, čekių gryninimo įstaigos ir patikos arba bendrovių paslaugų teikėjai būtų licencijuojami ar registruojami, o lošimo paslaugų teikėjų veikla būtų reguliuojama.“;

30) 48 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įterpiama ši dalis:

„1a. Kad būtų palengvintas ir skatinamas veiksmingas bendradarbiavimas, visų pirma keitimasis informacija, valstybės narės pateikia Komisijai įpareigotųjų subjektų kompetentingų institucijų, išvardytų 2 straipsnio 1 dalyje, sąrašą ir jų kontaktinius duomenis. Valstybės narės užtikrina, kad Komisijai teikiama informacija būtų reguliariai atnaujinama.

Komisija savo svetainėje viešai paskelbia tų institucijų registrą ir jų kontaktinius duomenis. Į registrą įtrauktos institucijos, neviršydamos savo įgaliojimų, atlieka ryšių su atitinkamomis kompetentingomis institucijomis kitose valstybėse narėse palaikymo funkcijas. Valstybių narių finansų priežiūros institucijos taip pat atlieka ryšių su EPI palaikymo funkcijas.

Siekdamos užtikrinti tinkamą šios direktyvos įgyvendinimą valstybės narės reikalauja, kad visiems įpareigotiesiems subjektams būtų taikoma tinkama priežiūra, įskaitant įgaliojimus atlikti priežiūrą vietoje ir ne vietoje, o pažeidimų atveju imasi tinkamų ir proporcingų administracinių priemonių padėčiai ištaisyti.“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų pakankamai įgaliojimų, įskaitant įgaliojimą reikalauti pateikti bet kokią informaciją, reikalingą atitikties stebėsenai ir patikrinimams vykdyti, taip pat turėtų pakankamai finansinių, žmogiškųjų ir techninių išteklių savo funkcijoms vykdyti. Valstybės narės užtikrina, kad tų institucijų darbuotojai būtų sąžiningi ir tinkamos kvalifikacijos ir laikytųsi aukštų profesinių standartų, įskaitant konfidencialumo, duomenų apsaugos ir su interesų konfliktais susijusius standartus.“;

c) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Valstybės narės užtikrina, kad valstybės narės, kurioje įpareigotasis subjektas valdo padalinius, kompetentingos institucijos priežiūrėtų, kad tie padaliniai laikytųsi tos valstybės narės nacionalinių nuostatų, kuriomis perkeliama ši direktyva.

Tais atvejais, kai į grupės sudėtį įeina kredito ir finansų įstaigos, valstybės narės užtikrina, kad pirmoje pastraipoje nustatytais tikslais valstybės narės, kurioje įsteigta patronuojančioji įmonė, kompetentingos institucijos bendradarbiautų su valstybių narių, kuriose įsteigti į grupės sudėtį įeinantys padaliniai, kompetentingomis institucijomis.

45 straipsnio 9 dalyje nurodytų padalinių atveju priežiūra, kaip nurodyta šios dalies pirmoje pastraipoje, gali apimti tinkamas ir proporcingas priemones, skirtas dideliems trūkumams, kuriuos reikia nedelsiant šalinti, spręsti. Tos priemonės yra laikinos ir nutraukiamos pašalinus nustatytus trūkumus, be kita ko, padedant įpareigotojo subjekto buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms arba su jomis bendradarbiaujant, vadovaujantis 45 straipsnio 2 dalimi.“;

d) 5 dalis papildoma šia pastraipa:

„Tais atvejais, kai į grupės sudėtį įeina kredito ir finansų įstaigos, valstybės narės užtikrina, kad valstybės narės, kurioje įsteigta patronuojančioji įmonė, kompetentingos institucijos prižiūrėtų, kad būtų veiksmingai įgyvendinama visos grupės politika ir procedūros, kaip nurodyta 45 straipsnio 1 dalyje. Tuo tikslu valstybės narės užtikrina, kad valstybės narės, kurioje įsteigtos į grupės sudėtį įeinančios kredito ir finansų įstaigos, kompetentingos institucijos bendradarbiautų su valstybės narės, kurioje įsteigta patronuojančioji įmonė, kompetentingomis institucijomis.“;

31) 49 straipsnis pakeičiamas taip:

„49 straipsnis

Valstybės narės, be kita ko, siekdamos įgyvendinti įpareigojimą pagal 7 straipsnį, užtikrina, kad politikos formuotojai, FŽP, priežiūros institucijos ir kitos kompetentingos institucijos, dalyvaujančios kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu veikloje, taip pat mokesčių administratoriai ir teisėsaugos institucijos, veikiančios pagal šią direktyvą, turėtų veiksmingus mechanizmus, kad galėtų šalies viduje bendradarbiauti ir koordinuoti veiksmus plėtojant ir įgyvendinant kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu politiką ir veiklą.“;

32) VI skyriaus 3 skirsnis papildomas šiuo poskirsnium:

„IIa poskirsnis

Valstybių narių kompetentingų institucijų tarpusavio bendradarbiavimas

50a straipsnis

Taikydamos šią direktyvą valstybės narės nedraudžia kompetentingų institucijų savitarpio informacijos mainų arba pagalbos ir tuo tikslu nenustato nepagrįstų ar per didelių apribojimų. Valstybės narės ypatingai užtikrina, kad kompetentingos institucijos neatsisakytų vykdyti pagalbos prašymo tokiu pagrindu:

- a) laikant, kad prašymas taip pat susijęs su mokesčių klausimais;
- b) nacionalinėje teisėje reikalaujama, kad įpareigotieji subjektai išlaikytų slaptumą ar konfidencialumą, išskyrus tuos atvejus, kai atitinkama informacija, kurios prašoma, saugoma pagal teisinę privilegiją arba jai taikomas teisinės profesinės paslapties principas, kaip nurodyta 34 straipsnio 2 dalyje;
- c) užklausą gavusioje valstybėje narėje vyksta apklausa, tyrimas arba nagrinėjimas, išskyrus atvejus, kai pagalbos teikimas kliudytų tai apklausai, tyrimui arba nagrinėjimui;
- d) prašymą pateikusios kompetentingos institucijos partnerės įgaliojimų pobūdis ar statusas skiriasi nuo prašymą gavusios kompetentingos institucijos įgaliojimų.“;

33) 53 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad FŽP savo iniciatyva arba jų to paprašius keistųsi bet kokia informacija, kuri gali būti aktuali FŽP tvarkant ir analizuojant informaciją, susijusią su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu ir į tai įtrauktu fiziniu ar juridiniu asmeniu, nepriklausomai nuo susijusių pirminių nusikaltimų rūšies ir net jei keitimosi metu pirminių nusikaltimų rūšis nebuvo nustatyta.“;

b) 2 dalies antros pastraipos antras sakiny s pakeičiamas taip:

„Tas FŽP gauna informaciją pagal 33 straipsnio 1 dalį ir nedelsdamas perduoda atsakymus.“;

34) 54 straipsnis papildomas šia pastraipa:

„Valstybės narės užtikrina, kad FŽP paskirtų bent vieną asmenį ryšiams ar punktą, atsakingą už gaunamus informacijos prašymus iš FŽP kitose valstybėse narėse.“;

35) 55 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės užtikrina, kad prašomas FŽP išankstinis sutikimas dėl informacijos platinimo kompetentingoms institucijoms būtų suteiktas nedelsiant ir kuo platesniu mastu, nepriklausomai nuo susijusių pirminių nusikaltimų rūšies. Gavęs prašymą FŽP negali atsakyti duoti sutikimo dėl tokio platinimo, išskyrus tuos atvejus, kai tai viršytų jo kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu nuostatų taikymo sritį arba galėtų pakenkti tyrimui, arba

kitaip neatitiktų tos valstybės narės nacionalinės teisės pagrindinių principų. Kiekvienas toks atsisakymas duoti sutikimą turi būti tinkamai paaiškinamas. Tos išimtys nurodomos taip, kad būtų užkirstas kelias piktnaudžiavimui ir nepagrįstiems informacijos platinimo kompetentingoms institucijoms apribojimams.“;

36) 57 straipsnis pakeičiamas taip:

„57 straipsnis

Pirminių nusikaltimų, kaip nurodyta 3 straipsnio 4 punkte, apibrėžčių nacionalinėje teisėje skirtumai netrukdo FŽP teikti pagalbos kitam FŽP ir neriboja keitimosi informacija, jos platinimo ir naudojimo pagal 53, 54 ir 55 straipsnius.“;

37) VI skyriaus 3 skirsnis papildomas šiuo poskirsiu:

„IIIa poskirsnis

Bendradarbiavimas tarp kompetentingų institucijų, prižiūrinčių kredito ir finansų įstaigas, ir kitų profesine paslaptimi saistomų institucijų

57a straipsnis

1. Valstybės narės reikalauja, kad visi kredito ir finansų įstaigų atitiktų šiai direktyvai prižiūrinčiose kompetentingose institucijose dirbantys ar dirbę asmenys ir tokių kompetentingų institucijų vardu veikiantys auditoriai ir ekspertai būtų saistomi prievolės saugoti profesinę paslaptį.

Nedarant poveikio atvejams, kuriems taikoma baudžiamoji teisė, konfidenciali informacija, kurią pirmoje pastraipoje nurodyti asmenys gauna atlikdami savo pareigas pagal šią direktyvą, gali būti atskleidžiama tik santraukos ar apibendrinta forma tokiu būdu, kad nebūtų įmanoma atpažinti konkrečių kredito ir finansų įstaigų.

2. 1 dalies nuostatos netrukdo keisti informacija:

- a) kompetentingoms institucijoms, prižiūrinčioms kredito ir finansų įstaigas valstybėje narėje pagal šią direktyvą arba kitus teisėkūros aktus, susijusius su kredito ir finansų įstaigų priežiūra;
- b) kompetentingoms institucijoms, prižiūrinčioms kredito ir finansų įstaigas skirtingose valstybėse narėse pagal šią direktyvą arba kitus teisėkūros aktus, susijusius su kredito ir finansų įstaigų priežiūra, įskaitant Europos Centrinį Banką (ECB), kuris veikia vadovaudamasis Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1024/2013 (*). Tiems informacijos mainams taikomos 1 dalyje nurodytos profesinės paslapties sąlygos.

Ne vėliau kaip 2019 m. sausio 10 d. kompetentingos institucijos, pagal šią direktyvą prižiūrinčios kredito ir finansų įstaigas, ir ECB, veikdamas pagal Reglamento (ES) Nr. 1024/2013 27 straipsnio 2 dalį bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES (**) 56 straipsnio pirmos pastraipos g punktą, padedami Europos priežiūros institucijų, sudaro susitarimą dėl praktinių informacijos mainų aspektų.

3. Kredito ir finansų įstaigas prižiūrinčios kompetentingos institucijos, gaunančios konfidencialią informaciją pagal 1 dalį, šia informacija naudojami tik:

- a) tiek, kiek tai būtina atliekant savo pareigas pagal šią direktyvą arba kitus teisėkūros aktus kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu srityje, riziką ribojančio kredito ir finansų įstaigų reguliavimo ir priežiūros srityse, įskaitant sankcijų skyrimą;
- b) pateikdamos apeliacinį skundą dėl kredito ir finansų įstaigas prižiūrinčios kompetentingos institucijos sprendimo, įskaitant teismo procesą;
- c) kai inicijuojami teismo procesai pagal specialias nuostatas, numatytas šios direktyvos taikymo sritį arba prudenčio reguliavimo bei kredito ir finansų įstaigų priežiūros sritis apimančiuose Sąjungos teisės aktuose.

4. Valstybės narės užtikrina, kad už kredito ir finansų įstaigų priežiūrą atsakingos kompetentingos institucijos šios direktyvos tikslais kuo glaudžiau bendradarbiautų tarpusavyje nepaisant jų pobūdžio ar statuso. Toks bendradarbiavimas taip pat apima gebėjimą neviršijant prašymą gavusios kompetentingos institucijos įgaliojimų atlikti tyrimus prašymą pateikusių kompetentingos institucijos vardu ir vėliau keistis vykdant tą tyrimą gauta informacija.

5. Valstybės narės gali leisti savo nacionalinėms kredito ir finansų įstaigas prižiūrinčioms kompetentingoms institucijoms sudaryti bendradarbiavimo susitarimus, kuriais būtų numatytas bendradarbiavimas ir keitimasis konfidencialia informacija su trečiųjų valstybių kompetentingomis institucijomis, kurios yra tų kompetentingų institucijų partnerės. Tokie bendradarbiavimo susitarimai sudaromi remiantis abipusiškumo principu ir tik tuomet, jeigu atskleidžiamai informacijai taikoma profesinės paslapties reikalavimų, kurie turi būti bent lygiaverčiai nurodytiesiems 1 dalyje, garantija. Konfidenciali informacija, kuria keičiamasi pagal tuos bendradarbiavimo susitarimus, turi būti naudojama tų institucijų priežiūros užduotims atlikti.

Jeigu informacijos, kuria keičiamasi, šaltinis yra kita valstybė narė, informacija gali būti atskleista tik gavus aiškų kompetentingos institucijos, kuri pateikė tą informaciją, sutikimą ir, atitinkamais atvejais, gali būti atskleista tik tais tikslais, kuriais ta institucija davė savo sutikimą.

57b straipsnis

1. Neatsižvelgiant į 57a straipsnio 1 ir 3 dalis ir nedarant poveikio 34 straipsnio 2 daliai, valstybės narės gali leisti keistis informacija tos pačios valstybės narės arba kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, kompetentingoms institucijoms ir institucijoms, kurioms patikėta finansų sektoriaus subjektų ir fizinių arba juridinių asmenų, kai jie vykdo savo profesinę veiklą pagal 2 straipsnio 1 dalies 3 punktą, priežiūrą, taip pat institucijoms, pagal teisės aktus atsakingoms už finansų rinkų priežiūrą, kai jos vykdo savo funkcijas atitinkamose priežiūros srityse.

Gautai informacijai visais atvejais taikomi profesinės paslapties reikalavimai, kurie turi būti bent lygiaverčiai nurodytiems 57a straipsnio 1 dalyje.

2. Neatsižvelgiant į 57a straipsnio 1 ir 3 dalis, valstybės narės, vadovaudamosi nacionalinės teisės nuostatomis, gali leisti atskleisti tam tikrą informaciją kitoms nacionalinėms institucijoms, pagal teisės aktus atsakingoms už finansų rinkų priežiūrą arba konkrečiai atsakingoms už kovos su pinigų plovimu ar pinigų plovimo atvejų tyrimo, pirminių nusikaltimų arba teroristų finansavimo sritis.

Tačiau konfidenciali informacija, kuria keičiamasi pagal šią dalį, turi būti naudojama tik atitinkamų institucijų teisinėms užduotims atlikti. Prieigą prie tokios informacijos turintiems asmenims taikomi profesinės paslapties reikalavimai, kurie turi būti bent lygiaverčiai nurodytiems 57a straipsnio 1 dalyje.

3. Valstybės narės gali leisti atskleisti tam tikrą su kredito įstaigų priežiūra atitiktą šiai direktyvai užtikrinimo tikslais susijusią informaciją parlamentų tyrimų komitetams, audito rūmams ir kitiems už tyrimus atsakingiems subjektams atitinkamoje valstybėje narėje šiomis sąlygomis:

- a) subjektai turi tikslus nacionalinėje teisėje apibrėžtus įgaliojimus tirti arba tikrinti valdžios institucijų, atsakingų už tų kredito įstaigų priežiūrą arba įstatymus dėl tokios priežiūros, veiksmus;
- b) informacija yra tikrai būtina a punkte nurodytiems įgaliojimams vykdyti;
- c) prieigą prie informacijos turintiems asmenims pagal nacionalinę teisę taikomi profesinės paslapties reikalavimai, kurie yra bent lygiaverčiai nurodytiems 57a straipsnio 1 dalyje;
- d) informacija, kurios šaltinis yra kitoje valstybėje narėje, atskleidžiama tik gavus aiškų kompetentingų institucijų, kurios pateikė tą informaciją, sutikimą ir tik tais tikslais, kuriais tos institucijos davė sutikimą.

(*) 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika (OL L 287, 2013 10 29, p. 63).

(**) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).“;

38) 58 straipsnio 2 dalis papildoma šia pastraipa:

„Valstybės narės taip pat užtikrina, kad kompetentingoms institucijoms nustačius pažeidimų, už kuriuos taikomos baudžiamosios sankcijos, jos apie tai laiku praneštų teisėsaugos institucijoms.“;

39) 61 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos ir (atitinkamais atvejais) savireguliacijos institucijos nustatytų veiksmingus ir patikimus mechanizmus, kuriais būtų skatinama kompetentingoms ir (atitinkamais atvejais) savireguliacijos institucijoms pranešti apie nacionalinių nuostatų, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, galimus ar faktinius pažeidimus.

Tuo tikslu jos suteikia vieną ar daugiau saugaus ryšio kanalų asmenims, pranešantiems apie pirmoje pastraipoje nurodytus atvejus. Tokiais kanalais užtikrinama, kad informaciją teikiančių asmenų tapatybė būtų žinoma tik kompetentingoms institucijoms arba, atitinkamais atvejais, savireguliacijos institucijoms.“;

b) 3 dalis papildoma šiomis pastraipomis:

„Valstybės narės užtikrina, kad asmenys, įskaitant įpareigotojo subjekto darbuotojus ir atstovus, kurie pačioje įstaigoje arba FŽP pateikia informaciją apie įtariamą pinigų plovimą ar teroristų finansavimą, būtų teisiškai apsaugoti nuo grasinimų, atsakomųjų ar priešiško veiksmų, visų pirma nuo priešiško ar diskriminacinių su darbo santykiais susijusių veiksmų.

Valstybės narės užtikrina, kad asmenys, kurie susiduria su grasinimais, priešiškais veiksmais arba priešiškais ar diskriminaciniais su darbo santykiais susijusiais veiksmais dėl to, kad įstaigos viduje arba FŽP pateikė informaciją apie įtariamą pinigų plovimą ar teroristų finansavimą, turėtų teisę saugiai pateikti skundą atitinkamoms kompetentingoms institucijoms. Nedarant poveikio FŽP surinktos informacijos konfidencialumui, valstybės narės taip pat užtikrina, kad tokie asmenys turėtų teisę į veiksmingą teisinę gynybą siekdami apsaugoti savo teises pagal šią dalį.“;

40) įterpiamas šis straipsnis:

„64a straipsnis

1. Komisijai padeda Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos komitetas (toliau – Komitetas), kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2015/847 (*) 23 straipsnyje. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011 (**).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

(*) 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/847 dėl informacijos, teikiamos pervedant lėšas, ir kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1781/2006 (OL L 141, 2015 6 5, p. 1).

(**) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).“;

41) 65 straipsnis pakeičiamas taip:

„65 straipsnis

1. Ne vėliau kaip 2022 m. sausio 11 d. ir vėliau kas trejus metus Komisija parengia ir Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia šios direktyvos įgyvendinimo ataskaitą.

Toje ataskaitoje visų pirma nurodoma:

a) Sąjungos ir valstybių narių lygmenimis priimtose specialios priemonės ir nustatyti mechanizmai, skirti kylančių problemų ir vykstančių pokyčių, keliančių grėsmę Sąjungos finansų sistemai, prevencijai ir šalinimui;

b) tolesni veiksmai, kurių buvo imtasi Sąjungos ir valstybių narių lygmenimis ir kurie susiję su problemomis, apie kurias buvo pranešta, įskaitant skundus dėl nacionalinės teisės aktų, kurie apsunkina kompetentingų ir savireguliacijos institucijų galimybes naudotis priežiūros ir tyrimo įgaliojimais;

- c) ar valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir FŽP prieinama reikiama informacija, kad būtų galima apsaugoti finansų sistemą nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui;
- d) kaip vykdomas tarptautinis kompetentingų institucijų ir FŽP bendradarbiavimas ir informacijos mainai;
- e) kokių būtinų veiksmų imasi Komisija, siekdama patikrinti, ar valstybės narės imasi priemonių pagal šią direktyvą, ir siekdama įvertinti kylančias problemas ir vykstančius pokyčius valstybėse narėse;
- f) pateikiama analizė, ar Sąjungos ir valstybių narių lygmenimis taikant konkrečias priemones ir mechanizmus galima surinkti informaciją apie ne Sąjungos teritorijoje įsteigtų bendrovių ir kitų juridinių asmenų tikruosius savininkus ir gauti prieigą prie jos, taip pat ar 20 straipsnio b punkte nurodytos priemonės yra proporcingos;
- g) įvertinimas, kaip laikomasi Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje pripažintų pagrindinių teisių ir principų.

Prireikus su pirmąja ataskaita, kuri turi būti paskelbta ne vėliau kaip 2022 m. sausio 11 d., pateikiami teisėkūros pasiūlymai, įskaitant, jei tinkama, dėl virtualiųjų valiutų, įgaliojimų įsteigti ir tvarkyti centrinę duomenų bazę, kurioje registruojama naudotojų tapatybė ir depozicinių piniginių adresai, prieinami FŽP, taip pat savanoriško atskleidimo formų, skirtų virtualiųjų valiutų naudotojams, ir būdų pagerinti valstybių narių turto susigrąžinimo tarnybų bendradarbiavimą ir 20 straipsnio b punkte nurodytą riziką paremtų priemonių taikymą.

2. Komisija ne vėliau kaip 2019 m. birželio 1 d. įvertina FŽP bendradarbiavimo su trečiosiomis valstybėmis sistemą, taip pat FŽP tarpusavio bendradarbiavimo Sąjungos viduje kliūtis ir galimybes, įskaitant galimybę sukurti koordinavimo ir paramos mechanizmą.

3. Komisija prireikus Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą, kurioje įvertina juridinių subjektų tikrųjų savininkų nustatymo procentinės dalies sumažinimo poreikį ir proporcingumą, atsižvelgiant į tarptautinių organizacijų ir standartus nustatančių institucijų, kompetentingų pinigų plovimo prevencijos ir kovos su teroristų finansavimu srityje, dėl naujo vertinimo pateiktas rekomendacijas šiuo klausimu, ir prireikus pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.“;

42) 67 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigalioję įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi, ne vėliau kaip nuo 2017 m. birželio 26 d.

Valstybės narės 12 straipsnio 3 dalį taiko nuo 2020 m. liepos 10 d.

Valstybės narės sukuria 30 straipsnyje nurodytus registrus ne vėliau kaip 2020 m. sausio 10 d., 31 straipsnyje nurodytus registrus – ne vėliau kaip 2020 m. kovo 10 d., o 32a straipsnyje nurodytus centralizuotus automatizuotus mechanizmus – ne vėliau kaip 2020 m. rugsėjo 10 d.

Bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis Komisija užtikrina 30 ir 31 straipsniuose nurodytų registrų sąveiką ne vėliau kaip 2021 m. kovo 10 d.

Valstybės narės nedelsdamos pateikia Komisijai šioje dalyje nurodytų priemonių tekstus.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Tokios nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.“;

43) II priedo 3 punkto įžanginė dalis pakeičiama taip:

„3. Geografinės rizikos veiksniai – registravimas, steigimas, gyvenamoji vieta.“;

44) III priedas iš dalies keičiamas taip:

a) 1 punktas papildomas šiuo papunkčiu:

„g) klientas yra trečiosios šalies pilietis, kuris kreipiasi dėl teisės gyventi valstybėje narėje arba dėl jos pilietybės mainais už kapitalo pervedimus, turto ar Vyriausybės obligacijų įsigijimą arba investicijas į bendroves toje valstybėje narėje.“;

b) 2 punktas iš dalies keičiamas taip:

i) c papunktis pakeičiamas taip:

„c) netiesioginiai verslo santykiai arba sandoriai be tam tikrų apsaugos priemonių, pavyzdžiui, elektroninės atpažinties priemonių, atitinkamų patikimumo užtikrinimo paslaugų, kaip apibrėžta Reglamente (ES) 910/2014, arba bet kurio kito saugaus nuotolinės arba elektroninės atpažinties proceso, kurį reglamentuoja, pripažįsta, yra patvirtinusios arba priėmusios atitinkamos nacionalinės valdžios institucijos;“;

ii) papildoma šiuo papunkčiu:

„f) su nafta, ginklais, brangiaisiais metalais, tabako produktais, kultūriniais artefaktais ir kitais archeologiniu, istoriniu, kultūriniu ir religiniu požiūriu svarbiais arba retos mokslinės vertės daiktais, taip pat su dramblio kaulu ir saugomomis rūšimis susiję sandoriai.“

2 straipsnis

Direktyvos 2009/138/EB dalinis pakeitimas

Direktyvos 2009/138/EB 68 straipsnio 1 dalies b punktas papildomas šiuo papunkčiu:

„iv) institucijų, atsakingų už Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/849 (*) 2 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose išvardytų įpareigotųjų subjektų priežiūrą, kuria užtikrinama atitiktis tos direktyvos nuostatomis;

(*) 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL L 141, 2015 6 5, p. 73).“

3 straipsnis

Direktyvos 2013/36/ES dalinis pakeitimas

Direktyvos 2013/36/ES 56 straipsnio pirma pastraipa papildoma šiuo punktu:

„g) institucijų, atsakingų už Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/849 (*) 2 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose išvardytų įpareigotųjų subjektų priežiūrą, kuria užtikrinama atitiktis tos direktyvos nuostatomis.

(*) 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL L 141, 2015 6 5, p. 73).“

4 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo 2020 m. sausio 10 d. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstą.

Valstybės narės, priimdamos tas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

5 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

6 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2018 m. gegužės 30 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

A. TAJANI

Tarybos vardu

Pirmininkas

L. PAVLOVA
